

CUVÂNT ÎNAINTE

Județul Cluj, cu o suprafață de aproximativ 6.700 de km pătrați, se situează în partea nord-vestică a României, aflându-se în zona de contact a trei unități naturale: Munții Apuseni, Podișul Someșan și Câmpia Transilvaniei. Păstrătoare a unor moșteniri istorice deosebit de importante și a influențelor specific transilvănene, locurile de aici se remarcă prin diversitate și amplitudine, rămânând întipărîte în memoria tuturor celor care le explorează.

Clujul se numără printre județele cele mai active în sfera culturală, având un patrimoniu valoros, o veche reputație în domeniul învățămîntului și culturii, precum și instituții de prestigiu. Bogăția de monumente și obiective istorice, alături de patrimoniul arhitectural și tradițional, incluse în mare parte în circuitul național, constituie o certă și permanentă sursă de atracție turistică.

Nu în ultimul rînd, județul Cluj are un potențial turistic ridicat, reflectat în existența unei game variate de forme de practicare a activităților de agrement: drumeție, alpinism, tratament balnear, sporturi de iarnă și de vară sau tabere pentru copii și tineret. Toate aceste atribute îl califică drept o destinație ideală ce oferă multiple posibilități, atât de petrecere a timpului liber, cât și de dezvoltare a afacerilor din diverse domenii de activitate.

Așadar, să dăm startul unei călătorii de neuitat în județul Cluj...

PRÓLOGO

El condado de Cluj, con una superficie de aproximadamente 6.700 kilómetros cuadrados, se localiza en la parte noroeste de Rumania, en la zona que colinda con estas tres unidades: las Montañas de Apuseni, la Meseta Someșan y el Llano de Transilvania. Conservando importantes legados históricos y las influencias específicas de Transilvania, el condado se distingue por la amplitud y la diversidad, siendo inculcadas en la memoria de todos aquellos que lo exploran.

Cluj es uno de los condados más activos por el ámbito cultural, teniendo activos valiosos, una vieja reputación en el campo de la educación y la cultura, así como instituciones de prestigio. La riqueza de monumentos y lugares de interés histórico, junto con el patrimonio arquitectónico tradicional, la mayoría siendo incluidas en circuito nacional, y por lo tanto constituyen una fuente de atracción turística definida y permanente.

Por último pero no menos importante, el Condado de Cluj tiene un alto potencial de turismo que se refleja en la existencia de una amplia gama de formas de practicar actividades de ocio: senderismo, escalada, tratamiento de spa, deportes de invierno y campamentos de verano para niños o jóvenes. Todos estos atributos, lo califica como un destino ideal que ofrece múltiples posibilidades, tanto para ocio como para el desarrollo de empresas en diversos campos de la actividad.

Por lo tanto, vamos a empezar un viajes inolvidables en el Condado de Cluj...

CUPRINS ÍNDICE

MUNICIPIUL CLUJ-NAPOCA - MUNICIPIO CLUJ NAPOCA

Muzeee – Museos

Muzeul Etnografic al Transilvaniei - <i>Museo Etnográfico de Transilvania</i>	1
Parcul Etnografic Național „Romulus Vuia” – <i>El Parque Etnográfico Nacional “Romulus Vuia”</i>	3
Muzeul de Artă Cluj-Napoca - <i>Museo de Arte de Cluj-Napoca</i>	5
Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei - <i>Museo Nacional de Historia de Transilvania</i>	7
Colecția de Istorie a Farmaciei - <i>Colección de Historia de la Farmacia</i>	8
Muzeul Botanic - <i>Museo Botánico</i>	10
Muzeul Mitropoliei Clujului - <i>Museo del Arciprestazgo Ortodoxo de Cluj</i>	11

Edificii religioase – Edificios religiosos

Biserica Romano-Catolică „Sfântul Mihail” - <i>Iglesia Romano-Católica “San Miguel”</i>	12
Catedrala Mitropolitană Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului” - <i>Catedral Metropolitana Ortodoxa “Dormición de la Madre de Dios”</i>	14
Biserica Romano-Catolică Calvaria - <i>Iglesia Romano-Católica Calvaria</i>	16
Catedrala Episcopală Calvină - <i>Catedral Episcopal Calvinista</i>	17
Catedrala Greco-Catolică „Schimbarea la Față” - <i>Catedral Greco-Católica de la “Transfiguración”</i>	18
Catedrala Unitariană - <i>Catedral Unitariana</i>	19
Biserica Mănăstirii Franciscane - <i>Iglesia del Monasterio Franciscano</i>	20
Biserica Piaristilor - <i>Iglesia de los Piaristas</i>	22
Biserica Evanghelică - <i>Iglesia Evangélica</i>	23
Sinagoga Neologă - <i>Sinagoga Neologa</i>	24
Cimitirul Central, Cluj-Napoca - <i>Cementerio Central, Cluj-Napoca</i>	25

Grădini și parcuri – Jardines y parques

Grădina Botanică „Alexandru Borza” - <i>Jardín Botánico “Alexandru Borza”</i>	26
Parcul Cetățuia - <i>Parque Cetățuia</i>	28
Parcul Central „Simion Bărnuțiu” - <i>Parque Central “Simion Bărnuțiu”</i>	29

Case și bastioane – Casas y bastiones

Bastionul Croitorilor - <i>Bastión de los Sastres</i>	30
Casa Matei Corvin - <i>Casa Matías Corvino</i>	31
Casa Heltaï - <i>Casa Heltaï</i>	32

Monumente – Monumentos

Ansamblul Monumental Matei Corvin - <i>Conjunto Monumental Matías Corvino</i>	33
Monumentul Memorandștilor - <i>Monumento de los Memorandistas</i>	34
Statuia Lupa Capitolina - <i>Estatua Loba Capitolina</i>	35
Obeliscul Carolina - <i>Obelisco Carolina</i>	36
Crucea Eroilor Neamului - <i>Cruz dedicada a los Héroes nacionales</i>	37
Statuia Sfântului Gheorghe - <i>Estatua de San Jorge</i>	38

Alte obiective – Otros objetivos

Stadionul Cluj Arena - <i>Cluj Arena Estadio</i>	39
Sala Polivalentă BT Arena - <i>Sala Polivalente BT Arena</i>	40

JUDEȚUL CLUJ - PROVINCIA DE CLUJ

Partea de Sud – *La zona Sur*

- Salina Turda - *Salina Turda* 41
Cheile Turzii - *Quebradas Turzii* 44
Stațiunea Muntele Băișorii - *Estación Muntele Băișorii* 46
Cheile Turenilor - *Quebradas Turenilor* 47
Băile Sărăte Turda - *Baños salados Turda* 48
Muzeul de Istorie din Turda - *Museo de Historia de Turda* 49
Castrul Roman Potaissa - *Castro Romano Potaissa* 51
Biserica „Sfânta Cuvioasă Paraschiva” din Feleacu - *Iglesia “Santa Parascheva” de Feleacu* 52
Biserica Romano-Catolică „Sfânta Maria” din Turda - *Iglesia Romano-Católica “Santa María” de Turda* 53
Biserica Ortodoxă „Sfinții Mihail și Gavril” din Turda - *Iglesia Ortodoxa “Santos Arcángeles Miguel y Gabriel” de Turda* 54
Biserica Reformat-Calvină din Câmpia Turzii - *Iglesia Reformada-Calvinista de Câmpia Turzii* 55
Tradiții din Feleacu - *Tradiciones de Feleacu* 56

Partea de Vest – *La zona Oeste*

- Stațiunea Fântânele - *Estación Fântânele* 58
Lacul Beliș-Fântânele - *Lago Beliș-Fântânele* 59
Cascada Vălul Miresei - *Cascada “Velo de la Novia” (Vălul Miresei)* 60
Lacul Drăgan - *Lago Drăgan* 61
Lacul Tarnița - *Lago Tarnița* 62
Lacul Gilău - *Lago Gilău* 63
Arborele Sequoia din Săcuieu - *El Árbol Sequoia de Săcuieu* 64
Muzeul Memorial „Octavian Goga” de la Ciucea - *Museo Memorial “Octavian Goga” de Ciucea* 65
Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului” de la Ciucea - *Monasterio “Nacimiento de la Madre de Dios” de Ciucea* 67
Muzeul Apei din Florești - *Museo del Agua de Florești* 68
Cetatea Bologa - *Fortaleza Bologa* 69
Biserica Reformat-Calvină din Sâncraiu - *Iglesia Reformada-Calvinista de Sâncraiu* 70
Biserica Reformat-Calvină din Mănăstireni - *Iglesia Reformada-Calvinista de Mănăstireni* 71
Biserica Reformat-Calvină din Văleni - *Iglesia Reformada-Calvinista de Văleni* 72
Tradiții din Izvoru Crișului, Sâncraiu, Negreni, Mărișel - *Tradiciones de Izvoru Crișului, Sâncraiu, Negreni, Mărișel* 73

Partea de Nord-Est – *La zona Norte-Este*

- Castelul Bánffy din Bonțida - *Castillo Bánffy de Bonțida* 76
Castelul Bánffy din Răscruci - *Castillo Bánffy de Răscruci* 78
Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” de la Nicula - *Monasterio “Dormición de Madre de Dios” de Nicula* 80
Catedrala Armeană-Catolică din Gherla - *Catedral Armenia Católica de Gherla* 83
Biserica Reformat-Calvină din Sic - *Iglesia Reformada-Calvinista de Sic* 85
Biserica Ortodoxă de lemn din Sic - *Iglesia ortodoxa de madera de Sic* 86
Biserica Reformat Calvină din Dej - *Iglesia Reformada-Calvinista de Dej* 87
Sinagoga Dej - *Sinagoga de Dej* 88
Mănăstirea „Sfântul Ștefan Vodă” din Vad - *Monasterio “El Santo Ștefan Vodă” de Vad* 89
Biserica de lemn a Mănăstirii „Înălțarea Sfintei Cruci” din Cășiel - *Monasterio “Elevación de la Santa Cruz” de Cășiel* 90
Muzeul Municipal Dej - *Museo Municipal de Dej* 91
Muzeul de Istorie Gherla - *Museo de Historia de Gherla* 92
Lacul Știucii - *Lago Știucii* 93
Rezervația naturală mixtă „Stufărișurile de la Sic” - *Reserva natural mixta “Stufărișurile de la Sic”* 94
Băile Sărăte Cojocna - *Los Baños salados Cojocna* 96
Parcul balnear Toroc - *Parque balneario Toroc* 97

CLUJ-NAPOCA

MUZEE MUSEOS

Muzeul Etnografic al Transilvaniei

Muzeul Etnografic al Transilvaniei a fost înființat în 1922. Sediul central este localizat în clădirea „Reduta”, în sala cu același nume desfășurându-se cunoscutul proces politic „Procesul memorandștilor”. Expoziției pavilionare i s-a adăugat, în anul 1929, un muzeu în aer liber, primul din România, numit Parcul Etnografic Național „Romulus Vuia”.

Expoziția permanentă actuală se intitulează „Cultura populară din Transilvania – sec. XVIII–XX”, vernisată în anul 2006, și abordează principalele domenii ale culturii materiale și spirituale din Transilvania rurală, ilstrate prin exponate reprezentative, selectate din cele peste 40.000 de artefacte existente în colecțiile instituției muzeale.

Expoziția cuprinde: benzi podotactile (pentru nevăzători), vitrina cu cununi tradiționale de seceriș, vitrina cu piese evreiești de cult, exponate ce evocă nașterea, copilăria (leagăn, scaun și suport pentru învățat mersul, jucării grupate pe sexe) și tinerețea (elemente din recuzita cetelor de feciori, daruri simbolice făcute de flăcăi fetelor). Exponatele ce evocă nașterea, copilăria și tinerețea sunt grupate în două module expoziționale care prefațează sectorul obiceiurilor: cele din ciclul vieții (nunta, înmormântarea), cele de peste an (Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza, Paștele) și cele de primăvară (Sângiorzul, Plugarul).

Museo Etnográfico de Transilvania

El Museo Etnográfico de Transilvania ha sido fundado en 1922. La sede central está ubicada en el edificio “Reduta” (Reducto), en la sala con el mismo nombre donde ocurrió el famoso proceso político llamado el “Proceso de los memorandistas”. Además de la exposición de los pabellones, desde el año 1929 se puede visitar el primer museo al aire libre de Rumanía, llamado el Parque Etnográfico Nacional “Romulus Vuia”.

La exposición permanente actual se titula “Cultura popular de Transilvania - siglos XVIII–XX”, estrenada en el año 2006, y trata sobre las principales áreas de la cultura material y espiritual de Transilvania rural, ilustradas mediante piezas representativas, más de 40.000 artefactos existentes en las colecciones del museo.

La exposición incluye: bandas podo-táctiles (dirijido a personas con discapacidad visual), el escaparate con coronas tradicionales de cosecha, el escaparate con piezas judías de culto, piezas que evocan el nacimiento, la infancia (la cuna, la silla y el soporte para aprender a andar, juguetes agrupados por géneros) y la juventud (elementos de la guardarropía de los grupos de mozos, regalos simbólicos ofrecidos por los mozos a las mozas). Las piezas que evocan el nacimiento, la infancia y la juventud están agrupados en dos módulos que preceden al sector de las costumbres: las del ciclo de la vida (boda, funeral), durante el año (Navidad, Nochevieja, Reyes, Pascuas) y las de la primavera (Sângiorzul – San Jorge, Plugarul – Fiesta del Labrador).

photo credits: George Ciupag

photo credits: George Ciupag

Parcul Etnografic Național „Romulus Vuia”

Parcul Etnografic Național „Romulus Vuia” este un muzeu în aer liber și una din cele două secții ale Muzeului Etnografic al Transilvaniei, înființat în 12 aprilie 1929. Această secție a fost denumită „Romulus Vuia”, omagind astfel personalitatea întemeietorului acestui parc.

Primul sector include instalații tehnice și ateliere țărănești din secolele XVIII-XX, care ilustrează tehniciile tradiționale de prelucrare a lemnului și a fierului, de obținere a aurului, de prelucrare a țesăturilor de lână, a lutului, a pietrei, de măcinare a cerealelor și de obținere a uleiului comestibil. Al doilea sector conține gospodării țărănești tradiționale reprezentative pentru zone etnografice distincte din Transilvania, cuprinzând construcții date din perioada secolelor XVII-XX, echipate cu întregul inventar gospodăresc necesar.

În Parcul Etnografic Național „Romulus Vuia” se păstrează trei dintre cele mai frumoase biserici de lemn din Transilvania: Biserica din Cizer (județul Sălaj), construită în anul 1773 de Nicola Ursu (Horea); Biserica din Chiraleș (jud. Bistrița Năsăud), sec. al XVII-lea, și Biserica din Petrindu (jud. Sălaj), datată din anul 1612.

El Parque Etnográfico Nacional “Romulus Vuia”

El Parque Etnográfico Nacional “Romulus Vuia” es un museo al aire libre y una de las dos secciones del Museo Etnográfico de Transilvania, constituido el 12 de Abril de 1929. Esta sección se titula “Romulus Vuia”, de este modo homenajeando a la personalidad del fundador del parque.

El primer sector incluye instalaciones técnicas y talleres de campesinos de los siglos XVIII-XX, ilustrando las técnicas tradicionales de elaboración de la madera y del hierro, de obtención del oro, de procesado de los tejados de lana, del barro, de la piedra, de triturado de los cereales y obtención del aceite comestible. El segundo sector tiene granjas tradicionales representativas para las regiones etnográficas distintas de Transilvania, incluyendo construcciones fechadas en el período de los siglos XVII-XX, equipadas con todo el inventario necesario de los campesinos.

En el Parque Etnográfico Nacional “Romulus Vuia” se conservan tres de las más bellas iglesias de madera de Transilvania: Iglesia de Cizer, provincia de Sălaj, edificada en el año 1773 por Nicola Ursu (Horea); Iglesia de Chiraleş, provincia de Bistrița Năsăud, siglo XVII, e Iglesia de Petrindu, provincia de Sălaj, fechada en el año 1612.

photo credits: George Ciupag

Muzeul de Artă Cluj-Napoca

Înființat în anul 1951, Muzeul de Artă Cluj-Napoca a beneficiat de fonduri patrimoniale mai vechi: o colecție de artă provenind din fondurile fostului Muzeu Ardelean și, mai ales, de colecția Pinacotecii „Virgil Cioflec”.

Muzeul are sediul în Palatul Banffy, construit în perioada anilor 1774-1785 ca reședință privată a contelui Gheorghe Bánffy, guvernator al Transilvaniei, de către arhitectul german Johann Eberhard Blaumann.

Galeria Națională reprezintă expoziția permanentă a Muzeului de Artă Cluj-Napoca realizată în 21 de săli de la etajul clădirii. Patrimoniul instituției cuprinde peste 13.000 de piese deosebit de valoroase de artă românească și universală (sec. XV-XXI), fiind compus din piese de pictură, sculptură, arte grafice, arte decorative și fond documentar.

Museo de Arte de Cluj-Napoca

Fundado en el año 1951, el Museo de Arte de Cluj-Napoca benefició de fondos patrimoniales antiguos: una colección de arte procede de los fondos del antiguo Museo de Ardeal y especialmente la colección de la Pinacoteca "Virgil Cioflec".

El Museo tiene la sede en el Palacio Banffy, edificado durante el período 1774-1785 como residencia privada del conde Gheorghe Bánffy, gobernador de Transilvania, por el arquitecto alemán Johann Eberhard Blaumann.

La Galería Nacional representa la exposición permanente del Museo de Arte de Cluj-Napoca, realizada en 21 salas repartidas entre todas las plantas del edificio. El patrimonio del Museo de Arte de Cluj-Napoca incluye más de 13.000 piezas extremadamente valiosas de arte rumano universal (siglos XV-XXI), piezas de pintura, escultura, artes gráficas, artes decorativas y fondo documental.

Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei

Patrimoniul valoros al muzeului cuprinde peste 450.000 de obiecte ilustrând istoria și civilizația Transilvaniei din preistorie până în zilele noastre. Este organizat în 9 colecții reprezentative, printre care: „Colecția egipteană” (ce se bucură de mare interes datorită piesei centrale, o mumie din epoca ptolomeică), „Colecția de istorie dacică” ce expune unelte, arme și artefacte produse în Dacia preromană, dar și numeroase piese de import sau cea de „Istorie română” ce ilustrează viața cotidiană, religioasă, artistică și practicile funerare din Dacia romană.

„Colecția de istorie medievală și modernă” oglindește istoria și civilizația spațiului multietic și pluriconfesional al Transilvaniei din secolul al IX-lea până în primele decenii ale secolului XX, cea de „Istorie contemporană” reflectă momentele de mare dramatism prin care a trecut societatea ardeleană în secolul XX, iar „Cabinetul numismatic” cuprinde peste 100.000 de piese (peste 80% clasate ca obiecte de tezaur).

Museo Nacional de Historia de Transilvania

El valioso patrimonio del Museo tiene más de 450.000 objetos que representan la historia y civilización de Transilvania desde la prehistoria hasta la actualidad. Está organizado en 9 colecciones, entre ellos: “Colección egipcia” (goza de un gran interés gracias a la pieza central, una momia de la ptolomeica), “Colección de la historia de Dacia” lo expone las herramientas, armas y artefactos producidos en Dacia preromana, sino muchas piezas de importante o la “Historia romana”, que ilustra la vida cotidiana, las prácticas religiosas, artísticas y rituales de Dacia Romana.

“La colección de historia medieval y moderna” refleja la civilización y el espacio multiétnico y pluriconfesional de Transilvania desde el siglo IX a las primeras décadas del siglo XX, la “Historia contemporánea” refleja los grandes momentos dramáticos de la sociedad de Transilvania del siglo XX, y el “Gabinete Numismático” que incluye mas de 100.000 piezas (más del 80% clasificadas como objetos del tesoro).

photo credits: MNIT Cluj

Colecția de Istorie a Farmaciei

Colecția de Istorie a Farmaciei își are sediul în cea mai veche farmacie din Cluj, datând din sec. al XVI-lea. Muzeul deschis publicului în 1954 reface atmosfera și structura vechilor farmacii, cuprinzând o mare varietate de exponate: piese de mobilier din sec. XVII-XIX, vechi aparate farmaceutice, tratate, rețete și diplome farmaceutice, celebrul praf de mumie, vândut contra greutății sale în aur, ca panaceu, dar și bizare produse de origine animală sau sticluțe pictate manual în care se vindea Elixirul dragostei. Pictura barocă de pe tavanul oficinei e unul dintre puținele exemple de pictură laică păstrate în Transilvania.

În prezent, clădirea colecției muzeale se află într-un amplu proces de reabilitare și consolidare.

Colección de Historia de la Farmacia

La Colección de la Farmacia se encuentra en la farmacia más antigua de Cluj, que data del siglo XVI. El museo se abrió al público en 1954 tiene la misma vieja atmósfera y estructura de las farmacias, que abarca una gran variedad de objetos: pedazos de muebles del siglo XVII-XIX, electrodomésticos viejos, productos farmacéuticos, prescripción y títulos farmacéuticos, el famoso polvo de momia, que se vendía contra su peso en oro, y también extraños productos de origen animal o botellas pintadas a mano en el que se vendía el elixir de amor. La pintura barroco que hay en el techo de la oficina es uno de los pocos ejemplos de la pintura secular en Transilvania.

Actualmente, la colección del museo se encuentra en un proceso integral de rehabilitación y consolidación.

Muzeul Botanic

Muzeul Botanic este situat la parterul Institutului Botanic în cadrul Grădinii Botanice „Alexandru Borza” și funcționează cu statut de colecție academică încă din anul 1919.

Printre cele peste 6.000 de exponate se află și colecția de semințe de palmieri cu circa 180 specii, remarcându-se, printre acestea, „sămânța campion” a lumii semințelor, cu greutatea de 16 kg. În două vitrine sunt expuse anomalii în creșterea plantelor, malformații la trunchiuri, ramuri, flori sau fructe, cauzate de atacul unor virusuri, ciuperci, insecte sau chiar plante. Printre cele mai valoroase și bogate colecții din țară ale muzeului botanic se numără și colecția dendrologică care conține aproximativ 450 de mostre, cu secțiuni transversale atât prin esențe lemnăsoase indigene (tisă, brad, arțar, ienupăr, cireș, scumpie, nuc, lariță etc.), cât și exotice (cocotier, eucalipt, abanos, roșcov, cedru, arborele de camfor etc.).

Museo Botánico

El Museo Botánico está ubicado en la planta baja del Instituto Botánico dentro del jardín botánico “Alexandru Borza” y funciona con estatuto de colección académica desde el año 1919.

Entre las más de 6000 piezas encontramos la colección de semillas de palmeras con aproximadamente 180 especies, destacando entre ellas la “semilla campeón” del mundo de las semillas, con el peso de 16 kg. En dos vitrinas se pueden ver anomalías de crecimiento de las plantas, malformaciones de los troncos, las ramas, flores o frutas, determinadas por el ataque de diversos virus, hongos, insectos o incluso por otras plantas. Entre las más valiosas y ricas colecciones del país del museo botánico consideramos la colección dendrológica que contiene aproximadamente 450 muestras, con secciones transversales tanto por esencias leñosas indígenas (tejo, abeto, arce, junípero, cerezo, árbol de las pelucas, nogal, alerce etc.), como exóticas (cocotero, eucalipto, ébano, algarrobo, cedro, árbol de alcanfor, etc.).

photo credits: UBB Cluj-Napoca

Muzeul Mitropoliei Clujului

Începuturile muzeului datează din anul 1924, din timpul episcopului Nicolae Ivan, ctitorul Catedralei Ortodoxe din Cluj-Napoca, însă doar în anul 1938 Muzeul Eparhial se deschide pentru public în câteva săli de la etajul al doilea al reședinței Arhiepiscopiei Ortodoxe a Clujului.

Muzeul Mitropoliei Clujului se află în prezent la demisolul Catedralei Ortodoxe și a fost reorganizat în cursul anului 2011. Una dintre valoroasele icoane expuse este cea a Maicii Domnului cu Pruncul, pictată în jurul anului 1699 de vestitul pictor de icoane Luca din Iclod, cel care a pictat și celebra icoană de la Mănăstirea Nicula.

În incinta muzeului se găsește cripta ierarhilor, mai exact locurile de veci ale episcopilor ortodocși ai Clujului: Episcopul Nicolae Ivan - primul ierarh ortodox român după reînființarea unei eparhii ortodoxe în zona Clujului, Arhiepiscopul Teofil Herineanu, Arhiepiscopul și Mitropolitul Bartolomeu Anania.

Museo del Arciprestazgo Ortodoxo de Cluj

Los comienzos del museo fechan del año 1924, de los tiempos del obispo Nicolae Ivan, fundador de la Catedral Ortodoxa de Cluj-Napoca, sin embargo sólo en 1938 el Museo de la Eparquía se abre al público en algunas salas de la segunda planta de la residencia de la Arquidiócesis Ortodoxa de Cluj.

El Museo Metropolitano ortodoxo de Cluj está ubicado actualmente en el sótano de la Catedral Ortodoxa y fue reorganizado durante el año 2011. Uno de los más valiosos iconos expuestos es el de Madre de Dios y Niño Jesus, pintada alrededor del año 1699 por el famoso pintor de iconos Luca de Iclod, él que también pintó el famoso ícono del Monasterio Nicula.

En el recinto del Museo encontramos la criptas de los jerarcas - las tumbas de los obispos ortodoxos de Cluj: Obispo Nicolae Ivan - el primer jerarca ortodoxo rumano después de la reconstitución de una epárquía ortodoxa en la región de Cluj, Arzobispo Teofil Herineanu, Arzobispo Bartolomeu Anania.

CLUJ-NAPOCA

EDIFICII RELIGIOASE EDIFICIOS RELIGIOSOS

Biserica Romano-Catolică „Sfântul Mihail”

Biserica „Sfântul Mihail”, ce domină una din piețele centrale ale orașului - Piața Unirii - este un important edificiu în stil gotic realizat în Transilvania. Turnul bisericii, realizat în stil neogotic, împreună cu crucea din vârful său au o înălțime de 80 m.

Construcția bisericii datează din anul 1316, din timpul regelui Carol Robert de Anjou. Orașul ajunsese la o dezvoltare ce impunea realizarea unui astfel de edificiu, iar locul ales a fost Piața Mare a orașului în locul unei biserici mai vechi. Din anul 1349 datează un document emis de cancelaria papală de la Avignon, în fapt o aşa numită indulgență prin care se promitea iertarea păcatelor celor ce ofereaau donații Bisericii „Sfântul Mihail”.

În anul 1400, papa Bonifaciu al IX-lea emite un document prin care îndeamnă toți enoriașii din Europa să susțină ridicarea bisericii „Sfântul Mihail”. Biserica va fi finalizată în anul 1442, după cum indică o inscripție de pe al doilea contrafort, la vest de poarta sudică a bisericii.

Unul dintre cele mai importante ornamente ale bisericii, tocul ușii sacristiei, datează din 1528 și este realizat în stilul Renașterii târzii. În această biserică s-au ținut numeroase sesiuni ale Dietei Transilvaniei și au fost investiți în funcție principii Sigismund Bathory, Sigismund Rakoczi, Gabriel Bathory și Gabriel Bethlen.

Iglesia Romano-Católica “San Miguel”

La iglesia de "San Miguel" que domina una de las plazas centrales de la ciudad - Plaza Unirii - es un importante edificio de estilo gótico realizado en Transilvania. La torre de la iglesia, ejecutada en estilo neogótico, junto con la cruz de su ápice, tiene una altura de 80 m.

La edificación de la iglesia fecha de la edad de los reyes de la dinastía de Anjou; los inicios de la construcción fechan del año 1316, durante el reinado del rey Carol Robert. La ciudad había alcanzado un desarrollo que imponía la realización de tal edificio, y el sitio elegido fue Piața Mare (Plaza Grande) de la ciudad, en el lugar de una iglesia más antigua. Desde el año 1349 existe un documento emitido por la cancillería papal de Aviñón, de hecho una así llamada indulgencia, mediante la cual se prometía el perdón de los pecados a los que ofrecían donaciones a la Iglesia de "San Miguel".

En el año 1400, el Papa Bonifacio IX emite un documento mediante el cual exhortaba a todos los fieles de Europa que finanziaran la edificación de la iglesia "San Miguel". La iglesia será finalizada en el año 1442, tal y como se muestra en una inscripción del segundo contrafuerte, al Oeste de la puerta del Sur de la iglesia.

Uno de los más importantes ornamentos de la iglesia, el marco de la puerta de la sacristía fecha del año 1528 y fu ejecutado en estilo renacentista tardío. En esta iglesia tuvieron lugar numerosas reuniones de la Dieta de Transilvania y fueron investidos en sus cargos los príncipes Sigismund Bathory, Sigismund Rakoczi, Gabriel Bathory y Gabriel Bethlen.

Catedrala Mitropolitană Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”

Anul 1918 marchează realizarea statului unitar român prin unirea politico-administrativă a teritoriilor românești aflate sub jurisdicția Imperiului Austro-Ungar și a Imperiului Țarist cu Regatul România. După anul 1918 se reînființează la Cluj un scaun episcopal ortodox cu titulatura de Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului. Între anii 1923-1933, la inițiativa episcopului Nicolae Ivan și cu sprijinul Casei Regale a României, în spațiul din fața Teatrului Național „Lucian Blaga” Cluj-Napoca, în Piața Avram Iancu, este ridicată catedrala episcopală. Catedrala a fost realizată după proiectul arhitecților George Cristinel și Constantin Pomponiu, fiind un monument în stil bizantin cu elemente definitorii ale stilului brâncovenesc. Recesiunea din anii 1930 nu a permis însă realizarea proiectului inițial, catedrala fiind totuși inaugurată în data de 5 noiembrie 1933.

Între anii 1997-2000, la inițiativa arhiepiscopului Bartolomeu Anania, începe un amplu proces de renovare a catedralei, proces în cadrul căruia s-a reușit și adăugarea elementelor din proiectul inițial care în anii '30 nu au putut fi realizate. Astfel, au fost adăugate cele patru turle mici ce încadrau turla centrală, au fost sculptate bazele și capitelurile coloanelor monumentale din rotunda turlei mari, cele opt medalioane sculptate în piatră și arcele de piatră de pe fațadele laterale.

În prezent, la subsolul catedralei funcționează un muzeu ce prezintă istoria eparhiilor ortodoxe din zona Cluj, arta iconografică începând cu secolul al XIV-lea și cripta ierahilor.

Catedral Metropolitana Ortodoxa “Dormición de la Madre de Dios”

El año 1918 marca la realización del estado unitario rumano por la unificación política y administrativa de los territorios rumanos halladas bajo la jurisdicción del Imperio Austrohúngaro y del Imperio Zarista con el Reino de Rumanía. Después del año 1918 se reconstituye en Cluj una sede episcopal ortodoxa con el título de Episcopado de Vad, Feleac y Cluj. Entre los años 1923-1933, a iniciativa del obispo Nicolae Ivan y con el apoyo de la Casa Real de Rumanía, sobre el terreno en frente del Teatro Nacional “Lucian Blaga” de Cluj-Napoca, en Piața Avram Iancu, fue alzada la catedral episcopal. La catedral fue ejecutada según el proyecto de los arquitectos George Cristinel y Constantin Pomponiu, un monumento en estilo bizantino con elementos que caracterizan el estilo brâncovenesc. Sin embargo, la recesión de los años 1930 no permitió la realización del proyecto inicial, lo que llevó a inaugurar la catedral el día 5 de noviembre de 1933.

Entre los años 1997-2000, a iniciativa del arzobispo Bartolomeu Anania, empieza un amplio proceso de renovación de la catedral, proceso dentro del cual se logró la adición de los elementos del proyecto inicial, que no pudieron ser efectuados en los años '30. De este modo, fueron añadidas las cuatro pequeñas torres que encuadran la torre central, fueron esculpidos las bases y capiteles de las columnas monumentales de la rotonda de la torre grande, los ocho medallones esculpidos en piedra y los arcos de piedra en las fachadas laterales.

Actualmente, al sótano de la catedral se halla un museo que presenta la historia de las eparquías ortodoxas de la región de Cluj, el arte iconográfico empezando con el siglo XIV y la cripta de los jerarcas.

Biserica Romano-Catolică Calvaria

În cartierul Mănăstur, pe o colină ce în perioada medievală domina intrarea în oraș dinspre vest, întâlnim ceea ce a mai rămas din una din cele mai importante instituții ale Transilvaniei medievale, abația benedictină de la Cluj-Mănăstur. Cercetările arheologice făcute în această zonă demonstrează existența unei fortificații ce datează din secolul al IX-lea.

Începând cu secolul al XI-lea, dealul a fost fortificat, folosindu-se tehnica specifică vremii - ziduri din valuri de pământ și bușteni. În interiorul fortificațiilor, în secolul al XI-lea, a fost ridicată abația benedictină ce nu intra în jurisdicția Episcopiei Romano-Catolice de Alba Iulia, ci se subordona direct Arhiepiscopului de Esztergom. Invazia tătară din anul 1241 a distrus abația, singurul element ce poate fi considerat că ar apartine epocii abației benedictine fiind leul de pe peretele sud-estic al bisericii de astăzi.

Biserica de astăzi a fost ridicată după 1896 și conține câteva elemente ale bisericilor din perioadele anterioare: vechea poartă a bisericii sau un cadran solar pe care se poate identifica numele abatului Anton. În jurul bisericii se regăsesc monumente funerare datând din secolele XVI-XIX.

Iglesia Romano-Católica Calvaria

En el barrio Mănăstur, sobre una colina que en la edad medieval dominaba la entrada a la ciudad desde el Oeste, encontramos lo que ha quedado de una de las más importantes instituciones de Transilvania medieval, la abadía benedictina de Cluj-Mănăstur. Las investigaciones arqueológicas realizadas en este área muestran la existencia de una fortificación que fecha del siglo IX.

Empezando con el siglo XI, la colina fue fortificada, utilizando la técnica específica a aquella edad, es decir muros de terraplenes y leños. En el interior de las fortificaciones, en el siglo XI, fue alzada la abadía benedictina, que no estaba bajo la jurisdicción del Episcopado Romano-Católico de Alba Iulia, sino bajo la subordinación directa del Arzobispo de Esztergom. La invasión tártera del año 1241 destrozó la abadía; el único elemento que puede ser considerado como perteneciente a la edad de la abadía benedictina es el león del muro sudeste de la iglesia actual.

La iglesia actual fue edificada después del año 1896 y tiene algunos elementos de las iglesias de los períodos anteriores: la antigua puerta de la iglesia o un cuadrante solar en que se puede identificar el nombre del abad Antonio. Alrededor de la iglesia se pueden ver monumentos funerales que fechan de los siglos XVI-XIX.

Catedrala Episcopală Calvină

În anul 1486, pe strada Lupilor - actuala stradă Mihail Kogălniceanu - lângă Bastionul Croitorilor, municipalitatea oferă un spațiu ordinului franciscan-minor la cererea regelui Matei Corvin. Acesta sprijină finanțar ridicarea mănăstirii și trimite un călugăr-arhitect, specialist recunoscut în stilul gotic al acelor vremuri, să superviseze lucrările. Biserica cu hramul Fecioara Maria și clădirile adiacente au fost terminate în anul 1516. Reforma cuprinde Clujul, călugării și clericii romano-catolici sunt alungați din oraș și, până în 1580, așezământul rămâne pustiu, fiind preluat apoi de ordinul iezuit.

Începând cu anul 1603, majoritatea edificiilor catolice, în principal cele iezuite, sunt distruse de către unitarieni. În anul 1638, principalele Gheorghe Rakoczi decide să refacă biserică conform proiectului inițial, în acest scop fiind nevoie să aducă meșteri din zona Mării Baltice, experți în bolti ogivale. Biserica este o construcție gotică de tip sală, cu un sistem de bolte gotice în formă de stea.

Cel mai important obiect de artă al catedralei este amvonul datând din secolul al XVII-lea. În 1646 sculptorul sibian Elias Nicolai a terminat lucrările de pietrare ale amvonului bisericii, plăcile din alabastru, amplasate în parapet, fiind operele lui János Asztalos de Reghin, alias Hannes Lew Rehner. Ultimii doi principali ai Transilvaniei, Mihail Apafi I și Mihail Apafi II, împreună cu soțile lor, sunt îngrăpați în interiorul acestei catedrale.

Catedral Episcopal Calvinista

En el año 1486 en la calle Lupilor (La Calle de los Lobos), la actual calle M. Kogălniceanu, al lado del Bastión de los Sastres, la municipalidad dona un espacio a la orden franciscana-minorita a instancia del rey Matías Corvino. Éste apoya financieramente la edificación del monasterio y envía un monje arquitecto especialista en el estilo gótico, muy famoso en aquellos tiempos, para supervisar las obras. La iglesia, dedicada a la Virgen María, y los edificios adyacentes, fueron terminados en el año 1516. La reforma llega hasta Cluj, los monjes y clérigos romano-católicos fueron expulsados de la ciudad hasta el año 1580; el instituto permanece inhabitado, y luego fue tomado por la orden jesuita.

Empezando con el año 1603, la mayoría de los edificios católicos, especialmente los jesuitas, fueron destruidos por los unitarios. En el año 1638, el príncipe Gheorghe Rakoczi, decide reformar la iglesia de acuerdo con el proyecto inicial; a estos efectos, tuvo que traer maestros del área del Mar Báltico, especialistas en bóvedas ogivales. La iglesia es una edificación gótica de tipo sala, con un sistema de bóvedas góticas en forma de estrella.

El más importante objeto de arte de la catedral es el púlpito, que fecha desde el siglo XVII. En el año 1646 el escultor de Sibiu, Elías Nicolai, terminó la obra de cantería del púlpito de la iglesia, las placas de alabastro, situadolas en el parapeto, siendo la obra de János Asztalos de Reghin, aka Hannes Lew Rehner. Los últimos dos príncipes de Transilvania – Mihail Apafi I y Mihail Apafi II – junto con sus esposas, fueron enterrados en el interior de esta catedral.

Catedrala Greco-Catolică „Schimbarea la Față”

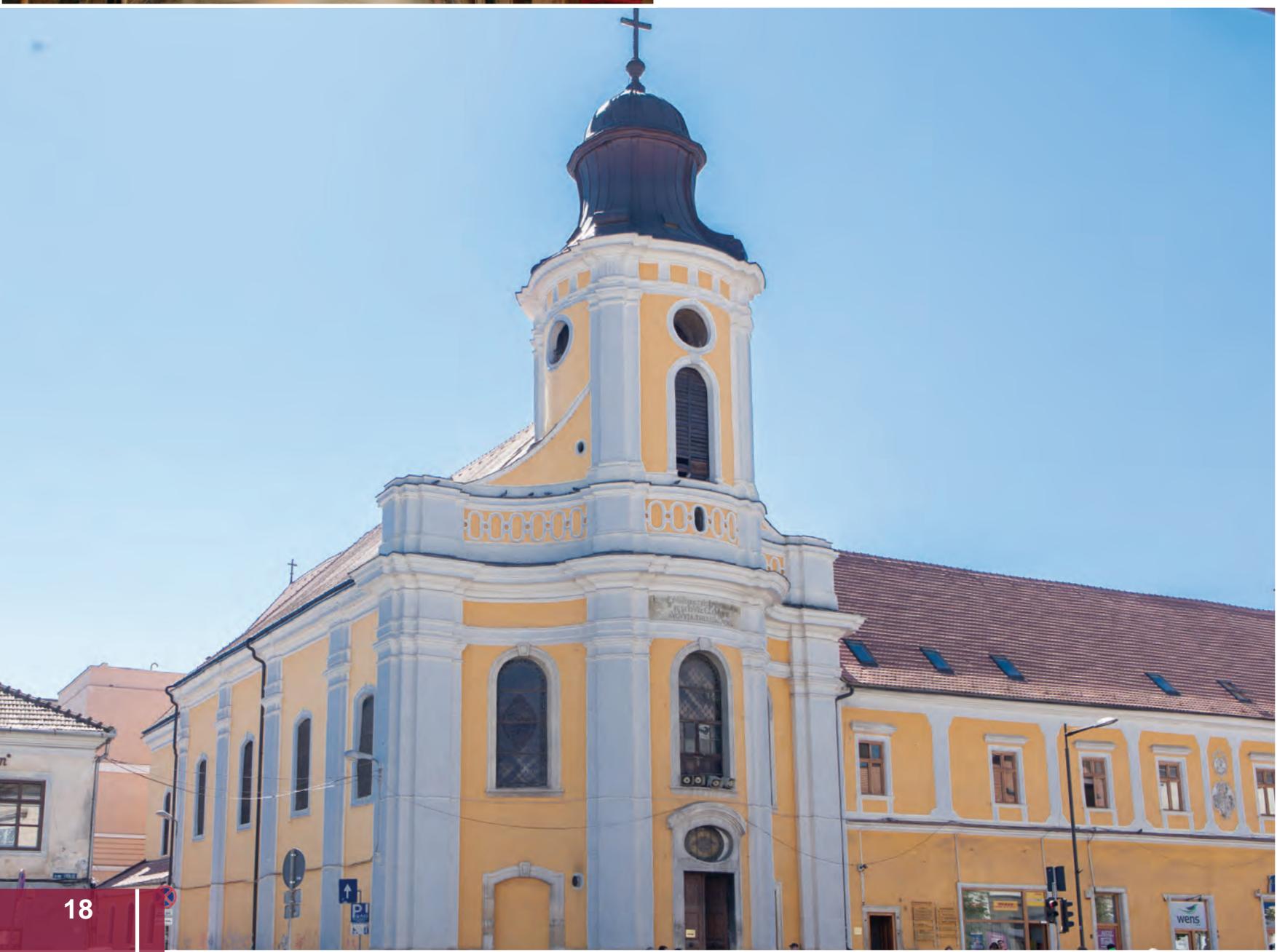
În centrul municipiului Cluj-Napoca, pe bulevardul Eroilor, ordinul franciscan-minorit hotărăște să ridice o biserică ce servește astăzi Catedralei greco-catolice. În anul 1779, cu sprijinul împăratesei Maria Terezia, ordinul franciscan îl angajează pe arhitectul Johan Eberhardt Blaumann, care reface biserică în stil baroc. Rezultă o biserică sub formă de sală, cu altar poligonal cu o fațadă amplificată de pilăstrii verticali dublați. În interior se întâlnesc elemente decorative specifice barocului târziu.

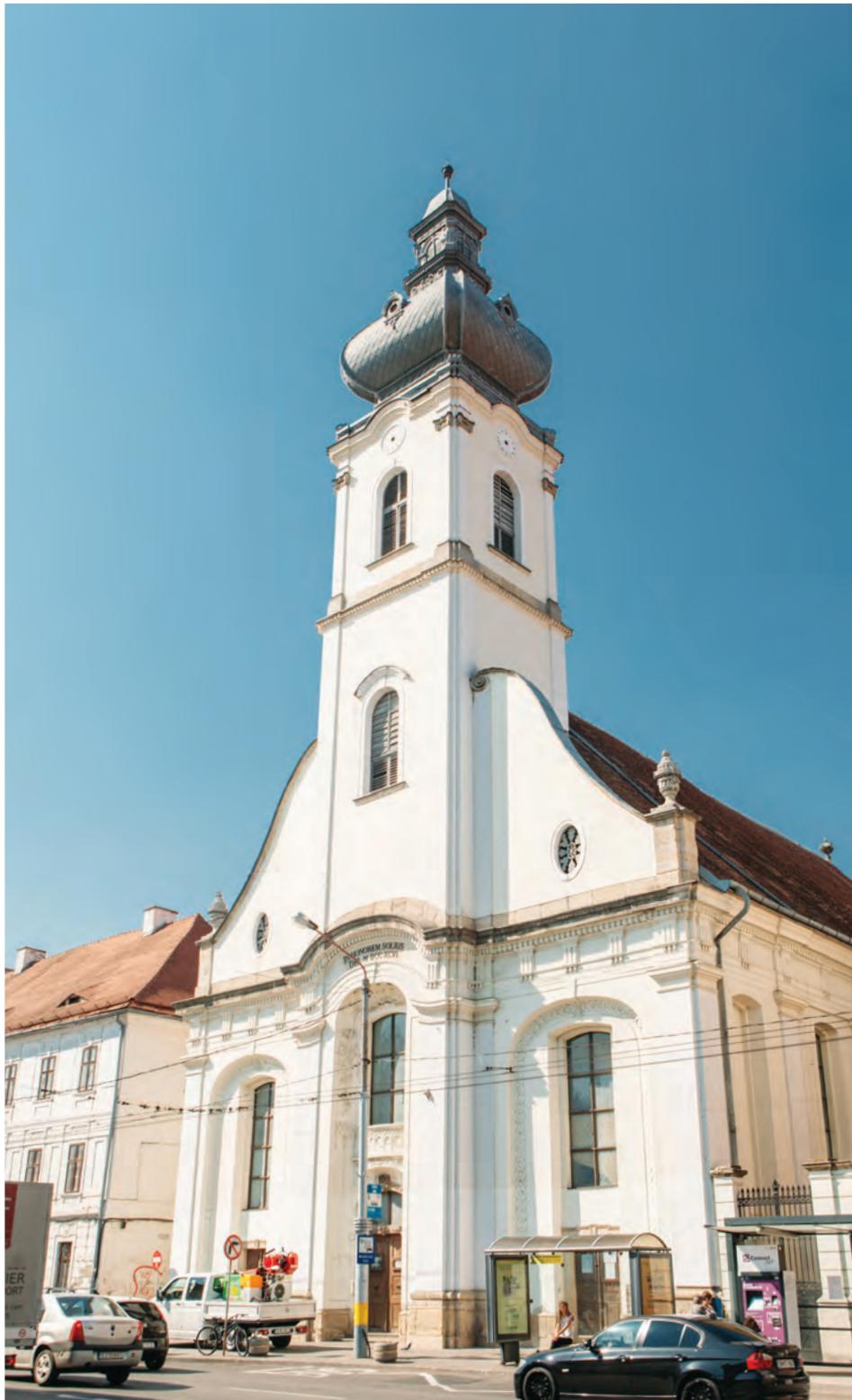
Biserica a revenit Bisericii Române Unite cu Roma, în prezent fiind Catedrala Episcopiei de Cluj-Gherla.

Catedral Greco-Católica de la “Transfiguración”

En el centro del municipio de Cluj-Napoca, en la Avenida Eroilor, la orden franciscana-minorita decide edificar una iglesia que hoy en día sirve a la Catedral Greco-Católica. En el año 1779, con el apoyo de la emperatriz María Teresa, la orden franciscana contrata al arquitecto Johan Eberhardt Blaumann, quien reforma la iglesia en estilo barroco. Resulta una iglesia en forma de sala, con altar poligonal, con una fachada amplificada por las pilas verticales doblados. En el interior encontramos elementos decorativos específicos al barroco tardío.

La iglesia fue concedida a la Iglesia Rumana Unida con Roma, actualmente siendo el edificio de la Catedral Episcopal de Cluj-Gherla.

Catedrala Unitariană

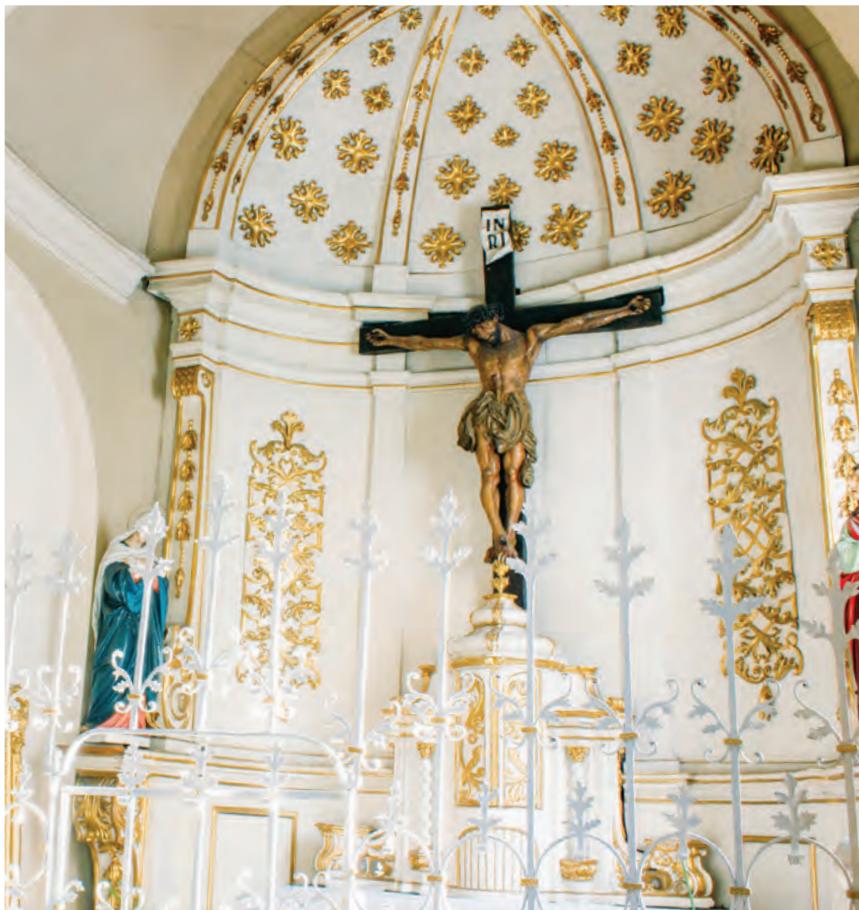
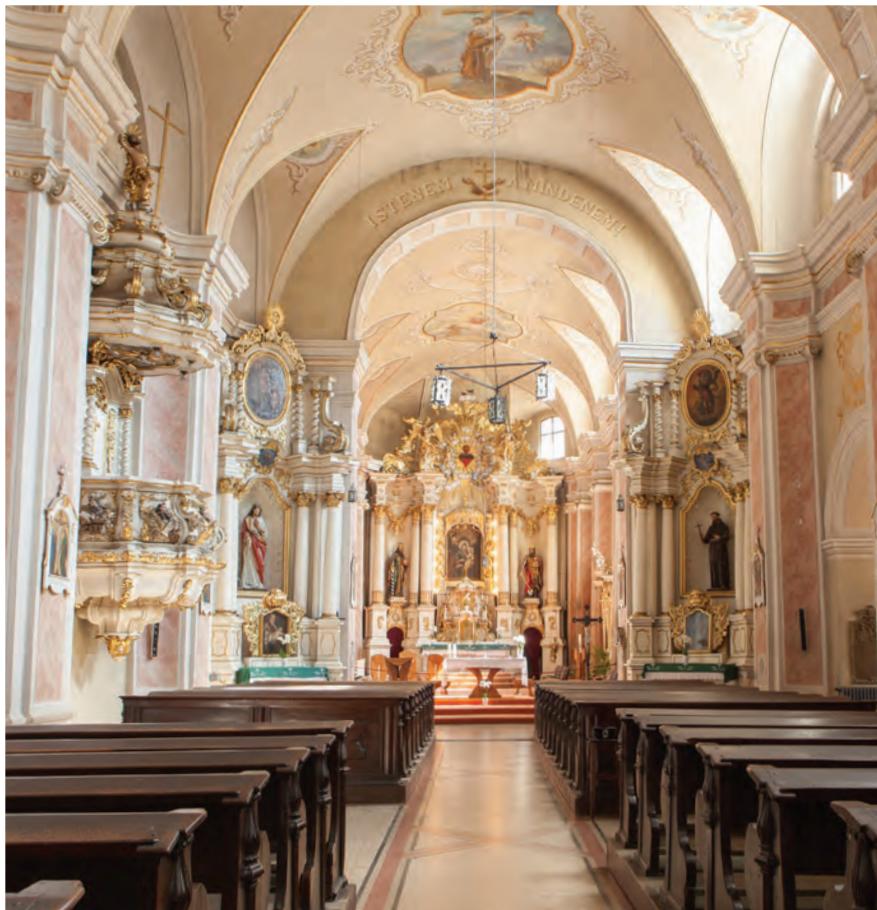
În anul 1716, biserică „Sfântul Mihail” este luată de la cultul unitarian și este retrocedată confesiunii romano-catolice, adeptii cultului unitarian fiind nevoiți să țină slujbe în diferite case particolare timp de aproape 75 de ani.

Între anii 1791-1796, arhitectul din Viena, Anton Turk, supervizează ridicarea unui edificiu monumental în stilul barocului târziu, cu elemente clasiciste și rococo. Catedrala, aflată pe Bulevardul 21 Decembrie 1989, este în formă de navă, având o lungime interioară de aproximativ 40 de metri.

Catedral Unitariana

En el año 1716, la iglesia San Miguel fue tomada del culto unitario y retrocedida a la confesión romano-católica, después de que estos fieles tuvieron que celebrar la liturgia en diversas casas durante aproximadamente 75 años.

Entre los años 1791-1796, el arquitecto de Viena, Anton Turk, supervisa la edificación de un monumento en estilo barroco tardío, con elementos clasicistas y rococó. La catedral, situada en la avenida 21 Decembre 1989, tiene forma de nave, con una longitud interior de aproximadamente 40 metros.

Biserica Mănăstirii Franciscane

Biserica și mănăstirea franciscană sunt situate în Cetatea Veche, actuala Piața Muzeului, lăcașul de cult fiind ridicat pe locul unde a fost prima biserică a orașului în secolul al XI-lea. În 1390, biserică „Sfântul Mihail” a putut fi utilizată ca biserică parohială, iar această locație a fost dată ordinului dominican. Călugării dominicani au început, cu sprijinul lui Iancu de Hunedoara, construirea actualelor clădiri din incinta mănăstirii. Anul 1556 marchează începutul Reformei la Cluj, călugării sunt alungați din oraș, iar din 1693, odată cu instaurarea jurisdicției habsburgice asupra Transilvaniei, biserică și clădirile sunt date ordinului iezuit. În anul 1697, un incendiu a mistuit biserică și clădirile, distrugând definitiv bolta gotică, iezuiții începând ridicarea unei noi biserici pe strada Universității - azi Biserica Piaristilor.

În anul 1728, ordinul franciscan începe reconstrucția în stil baroc a bisericii ce a durat până în 1745. Biserica este una de tip sală ce mai păstrează încă urme ale elementelor gotice, urmele fostelor geamuri și contraforturile. În partea centrală a altarului se află un tablou religios pictat în 1730, copie fidelă a unui tablou aflat la Roma în Biserica „Santa Maria Maggiore”. În capelele laterale se află monumentele funerare ale aristocraților transilvăneni, cel mai important fiind cel al familiei Korniș. Acest monument a fost amenajat la inițiativa contelui Sigismund Korniș, guvernatorul Transilvaniei între anii 1713-1731. Aceasta aduce, din capela castelului de la Mănăstireni, un crucifix de dimensiuni impresionante care poate fi considerat cel mai important obiect de artă aflat în biserică.

În anul 1949, ordinul franciscan a fost dizolvat pe teritoriul României, călugării franciscani reîntorcându-se în Cluj-Napoca după 1990, când începe un proces de retrocedare al proprietăților pe care le-au deținut.

Iglesia del Monasterio Franciscano

La iglesia y el monasterio franciscanos están ubicados en Cetatea Veche, la actual Piața Muzeului; la iglesia fue alzada sobre el sitio donde estuvo la primera iglesia de la ciudad, en el siglo XI. En el año 1390 la iglesia "San Miguel" pudo ser utilizada como iglesia parroquial, y este local fue concedido a la orden dominicana. Los monjes dominicanos empezaron, con el apoyo de Iancu de Hunedoara, la construcción de los actuales edificios del recinto del monasterio. El año 1556 marca el inicio de la Reforma en Cluj, los monjes fueron expulsados de la ciudad, y desde el 1693, con la instauración de la jurisdicción habsbúrgica sobre Transilvania, la iglesia y los edificios fueron dados a la orden jesuita. En el año 1697 un incendio quemó la iglesia y los edificios, destruyéndose definitivamente la bóveda gótica; los jesuitas empezaron la edificación de una nueva iglesia en la calle Universității – hoy en día la Iglesia de los Piaristas.

En el año 1728 la orden franciscana empieza la reconstrucción en estilo barroco de la iglesia, que perduró hasta 1745. La iglesia es una de tipo sala, que aún conserva huellas de los elementos góticos y huellas de las antiguas ventanas y contrafuertes. En la parte central del altar está un cuadro religioso pintado en el año 1730, copia fidel del cuadro hallado en Roma, en la Iglesia Santa María la Mayor (Santa María Maggiore). En las capillas laterales se hallan los monumentos funerales de los aristócratas de Transilvania, el más importante siendo el de la familia Korniș. Este monumento fue arreglado a iniciativa del conde Segismundo Korniș, gobernador de Transilvania entre los años 1713-1731. Él trae de la capilla del castillo de Mănăstireni un crucifijo de dimensiones impresionantes, que puede ser considerado el más importante objeto de arte de la iglesia.

En el año 1949 la orden franciscana fue disuelta sobre el territorio de Rumanía; los monjes franciscanos volvieron a Cluj-Napoca después de 1990, cuando empieza un proceso de retrocesión de las propiedades que ellos tuvieron.

Biserica Piaristilor

Anii 1700 marchează epoca contrareformei catolice în Europa. În Imperiul Habsburgic, în a cărui jurisdicție intră și principatul Transilvania, stilul dominant al arhitecturii bisericești devine stilul baroc. Primul edificiu ridicat în stil baroc în Transilvania, o biserică monumentală ce respectă fidel trăsăturile acestui stil, a fost realizat de către iezuți între anii 1718-1724. În prezent, aceasta se află în Cluj-Napoca, pe strada Universității.

Biserica este închinată Sfintei Treimi, fiind un edificiu cu o fațadă sobră dominată de două turnuri. Interiorul este structurat într-o navă unică din care se desprind mai multe capele. Deasupra altarului regăsim o icoană încrustată în metal a Fecioarei Maria. În 1773, papa Clement al XIV-lea desființează ordinul iezuit, iar împărăteasa Maria Terezia transferă edificiul către ordinul piarist.

Iglesia de los Piaristas

Los años 1700 marcan la edad de la contrarreforma católica en Europa. En el Imperio Habsbúrgico, cuya jurisdicción incluye también el principado de Transilvania, el estilo predominante de la arquitectura eclesiástica es el estilo barroco. El primer edificio alzado en estilo barroco en Transilvania, es una iglesia monumental fiel a las características de este estilo, fue realizada por los jesuitas entre los años 1718-1724. Actualmente esta iglesia se halla en Cluj-Napoca, en la calle Universității.

La iglesia dedicada a la Santa Trinidad es un edificio con una fachada sobria dominada por las dos torres. El interior está estructurado en una nave única de la cual se desprenden varias capillas. Por encima del altar se halla un ícono chapado en metal de Santa María. En el año 1773 Papa Clemente XIV anula la orden jesuita, y la emperatriz María Teresa transfiere el edificio a la orden piarista.

Biserica Evanghelică

Între anii 1816-1829, arhitectul Georg Winkler ridică un edificiu ce îmbină elementele stilului neoclasic cu cele ale barocului. Biserica situată pe Bulevardul 21 Decembrie 1989 este orientată sud-nord, fațada principală având o lățime de 18 metri. Edificiul este în formă de navă, cu o lungime totală de aproximativ 30 de metri. Turnul are o bază patrată și o înălțime totală de aproximativ 40 de metri. Pilaștri au baze înalte și capiteluri ionice.

Iglesia Evangélica

Entre los años 1816-1829, el arquitecto Georg Winkler alza un edificio que combina los elementos del estilo neoclásico con los del barroco. La iglesia situada en la avenida 21 Decembre 1989 está orientada hacia sur-norte, la fachada principal tiene una anchura de 18 metros. El edificio tiene forma de nave, con una longitud total de aproximadamente 30 metros. La torre tiene una base cuadrada y una altura total de aproximadamente 40 metros. Las pilas tienen bases altas y capiteles jónicos.

Sinagoga Neologă

Sinagoga neologă, situată pe strada Horea, este un monument arhitectonic de sfârșit de secol XIX, fiind ridicată între anii 1886-1887 și având elemente specifice stilului maur, precum fațada și cele patru turle.

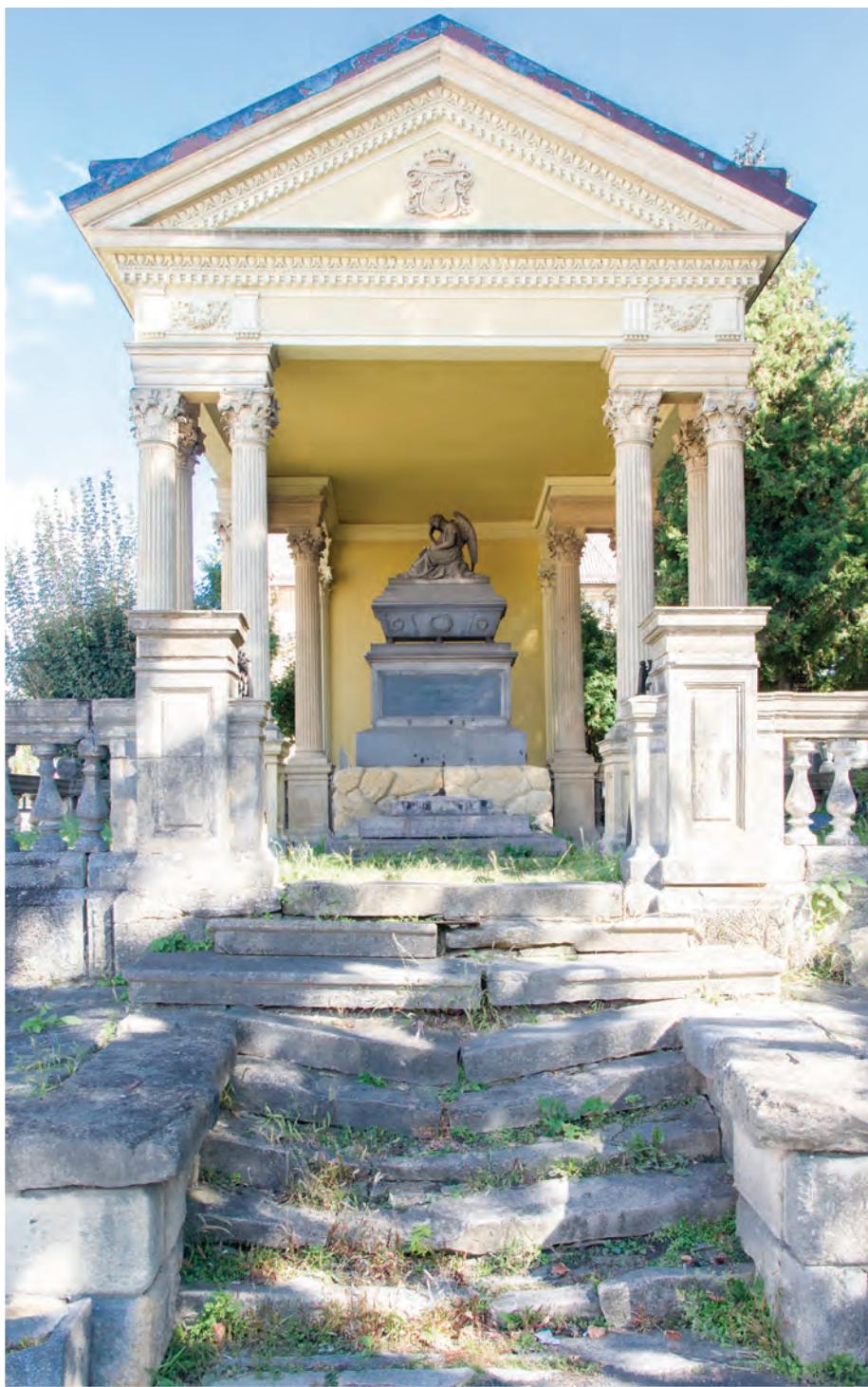
În perioada interbelică și cea din timpul celui de-al Doilea Război Mondial sinagoga a fost avariată, însă după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, aceasta a fost restaurată, în exterior fiind montate două plăci comemorative. În prezent este cunoscută și cu denumirea de „Templul deportaților”.

Sinagoga Neologa

La sinagoga neologa, situada en la calle Horea, es un monumento arquitectónico de finales del siglo XIX, edificado entre los años 1886-1887, con elementos específicos al estilo marroqui, como por ejemplo la fachada y las cuatro torres.

En el período de entreguerras y durante la Segunda Guerra Mundial la sinagoga fue dañada, pero después de la Segunda Guerra Mundial ésta fue restaurada, y al exterior fueron montadas dos placas conmemorativas. Al presente es conocida bajo la denominación de "Templo de los deportados".

Cimitirul Central, Cluj-Napoca

Cimitirul Central apare în documentele vremii cu denumirea de Hajongard, devenind cimitir la sfârșitul secolului al XVI-lea, fiind întins pe o suprafață de mai multe hectare. Aici se află monumentele funerare ale unor personalități cu un rol determinant în viața politică, culturală și artistică a Transilvaniei.

O particularitate a sa este faptul că nu există o delimitare prin gard între confesiuni și naționalități. Cele mai vechi monumente funerare din cimitir datează din secolele XVI-XVII.

Cementerio Central, Cluj-Napoca

El Cementerio Central aparece en los documentos de la edad bajo la denominación de Hajongard, convirtiéndose en cementerio a finales del siglo XVI; se extiende sobre un área de varias hectáreas. Allí se hallan los monumentos funerales de varias personalidades con un papel determinante en la vida política, cultural y artística de Transilvania.

Una particularidad del cementerio es el hecho de que no existe una valla que delmitre las confesiones y nacionalidades. Los más antiguos monumentos funerales del cementerio fechan de los siglos XVI-XVII.

CLUJ-NAPOCA

GRĂDINI ȘI PARCURI

JARDINES Y PARQUES

Grădina Botanică „Alexandru Borza”

Grădina botanică a fost înființată în anul 1920 de către profesorul Alexandru Borza și este subordonată Universității „Babeș-Bolyai”. Aceasta ocupă o suprafață de 14 hectare, având diverse colecții de plante care însumează aproximativ 10.000 de specii. Spațiul este împărțit în mai multe sectoare: ornamental, fitogeografic, sistematic, economic și medicinal, fiecare cu specificul său.

Grădina romană este dominată de statuia zeiței Ceres și de diverse piese arheologice descoperite în municipiul roman Napoca, fiind amenajată cu o diversitate de plante ce creșteau în grădinile romane. De asemenea, Grădina japoneză este aranjată într-un stil tradițional japonez și cuprinde elemente de peisaj specifice Japoniei: un lac artificial, în mijlocul căruia se află o mică insulă legată de marginile lacului pe o parte printr-un pod curbat japonez la capătul căruia se află o poartă sacră japoneză. Zona este amenajată cu plante aduse din Orient.

În incinta Grădinii Botanice este situat și Institutul Botanic, Muzeul Botanic și Herbarul Universității care adăpostește 655.000 de colii de herbar cu plante provenite din toate regiunile globului.

Jardín Botánico “Alexandru Borza”

El Jardín Botánico fue fundido en el año 1920 por el profesor Alexandru Borza y está subordinada a la Universidad “Babeş-Bolyai”. El Jardín ocupa una superficie de 14 ha, con diversas colecciones de plantas sumando aproximadamente 10.000 especies. El espacio está dividido en varios sectores: ornamental, fitogeográfico, sistemático, económico y medicinal, cada uno con su especificidad.

El Jardín Romano está dominado por la estatua de la diosa Ceres y por diversas piezas arqueológicas halladas en el municipio romano Napoca; está organizado con una diversidad de plantas que crecían en los jardines romanos. Asimismo, el Jardín Japonés está organizado en un estilo tradicional japonés e incluye elementos de paisaje específicos a Japón: un lago artificial, en medio del cual se halla una pequeña isla unida a los bordes del lago por una parte por un puente curvo japonés en cuya extremidad hay una puerta santa japonesa. El área está acondicionada con plantas traídas del Oriente.

En el recinto del Jardín Botánico está ubicado el Instituto Botánico, el Museo Botánico y el Herbario de la Universidad, que aloja 655.000 hojas de herbario con plantas procedentes de todas las regiones del mundo.

photo credits: UBB Cluj-Napoca

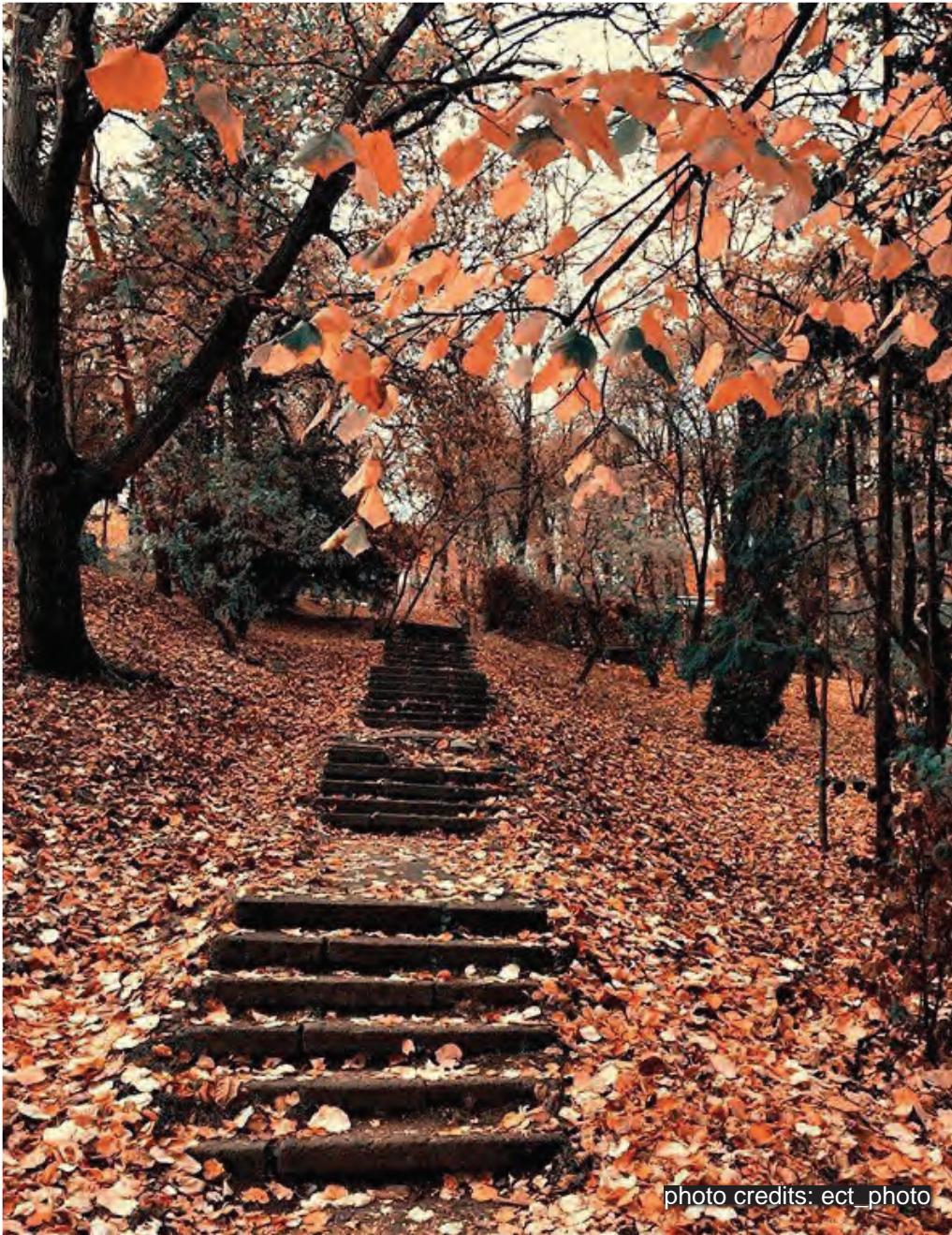

photo credits: ect_photo

Parcul Cetățuia

Cetățuia este locul cu cea mai frumoasă panoramă din Cluj-Napoca și un important punct turistic de belvedere. Situată la o altitudine de 405 metri, are aspectul unui platou pe care a fost construită de către habsburgi, în secolul al XVIII-lea, prima fortificație de tip Vauban din Transilvania. Fortificația a fost folosită și ca închisoare, mai ales în timpul Revoluției de la 1848, aici fiind închis și executat cunoscutul pastor sajón Stephan Ludwig Roth, unul dintre eroii Revoluției.

Din fortificație s-au mai păstrat până în prezent o parte din ziduri, câteva clădiri și două porți. Pe colină a fost ridicat, în anul 1997, un monument în formă de cruce, închinat „Eroilor Neamului” - martirii Revoluției de la 1848.

Parque Cetățuia

“Cetățuia” es el sitio con la panorámico más hermosa de Cluj-Napoca, un mirador muy importante como punto turístico. Situada a una altitud de 405 m, tiene el aspecto de un altiplano sobre el cual fue edificada por los habsburgos, en el siglo XVIII, la primera fortificación de tipo Vauban de Transilvania. La fortificación fue usada como cárcel, especialmente durante la Revolución de 1848; allí fue encarcelado y ejecutado el famoso pastor sajón (de Transilvania) Stephan Ludwig Roth, uno de los héroes de la Revolución.

De la fortificación se conservan un tercio de los muros, algunos edificios y dos puertas. En la colina de Cetățuia, en el año 1997, fue edificado un monumento en forma de cruz, dedicado a los héroes nacionales (“Eroilor Neamului”) - mártires de la Revolución de 1848.

photo credits: Visit Cluj

photo credits: Visit Cluj

Parcul Central „Simion Bărnuțiu”

Parcul Central, numit popular și Parcul Mare, este deschis publicului încă din anul 1830, numindu-se inițial Parcul Poporului. Ulterior, au fost amenajate aleile și lacul și a fost inaugurat, în anul 1874, Teatrul de vară, astăzi fiind sediul Teatrului Maghiar de Stat. Pavilionul de patinaj (azi restaurantul Chios), clădirea cazinoului și fântâna arteziană au fost realizate în stil eclectic. După 1989 parcului i-a fost atribuită denumirea de Parcul Central „Simion Bărnuțiu”.

În prezent, parcul se bucură de o popularitate foarte mare. Clădirea Cazinoului și lacul sunt atracțiile principale, iar toți cei care îi trec pragul se pot recrea folosind multitudinea de posibilități pe care acesta le oferă. De asemenea, amenajarea în aer liber oferă, pe lângă floră, teren de baschet cu nocturnă, aparate de fitness cu acces gratuit, o fântână arteziană înconjurată de bănci, parc special amenajat pentru copii și restaurant. Tot aici se găsesc și statui ale unor personalități marcante precum Antonin Ciolan, George Coșbuc, Liviu Rebreanu, Octavian Goga sau Sigismund Toduță.

Parque Central “Simion Bărnuțiu”

El Parque Central, llamado también el Gran Parque está abierto al público desde al año 1830, llamándose inicialmente Parque del Pueblo. Posteriormente, fueron arreglados los callejones, el lago y en el año 1874 fue inaugurado el Teatro de Verano, que hoy en día es la sede del Teatro Húngaro Estatal. El Pabellón de Patinaje (actualmente el restaurante Chios), el edificio del Casino y el Pozo artesiano fueron realizados en estilo ecléctico. Después del año 1989 el parque fue nombrado el Parque Central “Simion Bărnuțiu”.

Hoy en día, el Parque Central tiene una gran popularidad. Todos los que entran en el parque se pueden divertir empleando la multitud de posibilidades proporcionadas por el parque. Las facilidades al aire libre ofrecen, además de la flora, campo de baloncesto iluminado, aparatos de gimnasia con acceso gratuito, un pozo artesiano circundado por bancos, parque especialmente organizado para niños, restaurante. En el parque se hallan estatuas de unas personalidades famosas como Antonin Ciolan, George Coșbuc, Liviu Rebreanu, Octavian Goga, Sigismund Toduță.

photo credits: Visit Cluj

CLUJ-NAPOCA

CASE ȘI BASTIOANE

CASAS Y BASTIONES

Bastionul Croitorilor

Bastionul sau Turnul Croitorilor face parte din al doilea sistem de ziduri și întăriri ale orașului, ridicate din secolul al XV-lea până în secolul al XVII-lea. Prima atestare documentară datează din secolul al XV-lea, din timpul regelui Ungariei, Matei Corvin. Acest turn și-a primit numele după breasla croitorilor care avea obligația să-l întrețină și să păzească orașul în acel punct, fiind singurul bastion al cetății care s-a păstrat integral.

De-a lungul timpului, turnul a fost distrus de mai multe ori. În forma actuală a rămas de la ultima mare reconstrucție din anii 1709-1711, făcută de austrieci, când au fost aduse peste 150 de căruțe cu piatră. Turnul a mai fost restaurat în perioada 1956-1957, când s-a dorit deschiderea unui muzeu de istorie al orașului Cluj, însă autoritățile comuniste de la acea vreme s-au opus.

Azi, turnul are o nouă denumire - „Centrul de Cultură Urbană” - și cuprinde o cafenea literară, o sală de conferințe și spații expoziționale.

Bastión de los Sastres

El bastión o la Torre de los Sastres (Turnul Croitorilor) forma parte del segundo sistema de muros y refuerzos de la ciudad, edificados desde el siglo XV hasta el siglo XVII. La primera atestación documental fecha del siglo XV, del período del rey de Hungría Matías Corvino. Esta torre recibió su nombre del gremio de los sastres, que tenía la obligación de mantener la torre y de vigilar la ciudad en aquel sitio; es el único bastión de la fortaleza que se conserva en totalidad.

A lo largo del tiempo, la Torre fue destruida varias veces. En su forma actual se quedó desde su última gran reconstrucción, de los años 1709-1711, hecha por los austriacos, cuando fueron traídos más de 150 carretas llenas de piedra. Asimismo, la torre fue restaurada durante el período 1956-1957, cuando hubo quienes quisieron abrir un museo de historia de la ciudad, pero las autoridades comunistas de aquel tiempo se opusieron a la idea.

Recientemente restaurada, la Torre recibió un nuevo destino: “Centro de Cultura Urbana”, alojando un café literario, una sala de conferencias y espacios para exposiciones.

Casa Matei Corvin

Casa Matei Corvin este singurul imobil din veacul al XV-lea care se regăsește în forma inițială. Este o clădire gotică ce a fost construită prin contopirea a trei case, poarta ogivală fiind elementul arhitectonic definitiv ce o încadrează în acest stil.

Potrivit tradiției, în această casă s-a născut Matei, rege al Ungariei, fiul cel mic al lui Iancu de Hunedoara. Regele Matei Corvin a emis un decret prin care această casă este scutită de plata impozitelor către stat, decret respectat de către toți regii Ungariei ce i-au urmat. În secolul al XVIII-lea, casa a intrat în patrimoniul orașului, fiind folosită drept închisoare sau spital militar.

În urma vizitei făcute la Cluj, împăratul-rege Francisc I face o donație din care se realizează placa comemorativă ce amintește faptul că în această locație s-a născut regele Matia cel Drept. Începând cu secolul XX, imobilul intră în patrimoniul Societății Carpatine Ardelene - una din primele asociații ce aveau ca obiect de activitate turismul, balneologia și etnografia. După cel de-al Doilea Război Mondial casa a devenit colegiu pentru studenți, mai târziu clădirea revenind Universității de Artă și Design Cluj. În anul 1996 a fost montată placa comemorativă în limbile română și engleză dedicată regelui Matei Corvin.

Casa Matías Corvino

La Casa Matías Corvino es el único inmueble del siglo XV que se conserva en su forma inicial. Es un edificio gótico que fue construido por la unión de tres casas, la puerta ojival siendo el elemento arquitectónico que lo define y encuadra en este estilo.

De acuerdo con la tradición, en esta casa nació Matías, rey de Hungría, hijo menor de Iancu de Hunedoara. El Rey Matías Corvino emitió un decreto mediante el cual esta casa está exenta del pago de los impuestos estatales, decreto respetado por todos los reyes de Hungría que le siguieron en el trono. En el siglo XVIII la casa entró en el patrimonio de la ciudad, convirtiéndose en cárcel u hospital militar.

Como consecuencia de su visita a Cluj, el emperador rey Francisco I hizo una donación de la cual se realiza la placa conmemorativa que recuerda el hecho de que en este sitio nació el rey Matías "el Justo". Empezando con el siglo XX, entra en el patrimonio de la Sociedad Carpatina Ardeleana, una de las primeras asociaciones que tenían como objeto de actividad el turismo, la balneología y la etnografía. Después de la Segunda Guerra Mundial, la casa se convirtió en colegio para estudiantes, y luego el edificio aloja la sede de la Universidad de Arte y Diseño de Cluj. En el año 1996 fue montada la placa conmemorativa en los idiomas Rumano e Inglés, dedicada al rey Matías Corvino.

Casa Heltai

Casa Heltai este situată pe strada Matei Corvin la nr. 4, a fost ridicată de familia Eppel și a intrat apoi în proprietatea familiei Heltai, adăpostind prima tipografie din Cluj-Napoca înființată de către pastorul sajón Gaspar Heltai.

În această casă s-a născut în anul 1557 principalele Transilvaniei Ștefan Bocskai. Pe peretele stâng, imediat după intrarea pe poartă, se află câteva plăci comemorative ce amintesc de acest eveniment, iar într-o din sălile clădirii se regăsește blazonul principelui sculptat în 1606 ce este înconjurat de stemele Transilvaniei și Ungariei. Clădirea a aparținut mai apoi conților Teleki și Bethlen, între anii 1870-1890 a funcționat ca și clădire a oficiului poștal, iar în prezent este rectoratul Universității Sapientia.

Casa Heltai

La Casa Heltai está situada en la calle Matei Corvin núm. 4 y fue edificada por la familia Eppel, entrando luego en la propiedad de la familia Heltai; alojó la primera tipografía de Cluj-Napoca fundada por el pastor sajón (de Transilvania) Gaspar Heltai.

En esta casa nació en el año 1557 el príncipe de Transilvania Ștefan Bocskay. En el muro derecho, justamente después de entrar por la puerta, se hallan algunas placas conmemorativas que recuerdan de este evento; en una de las salas del edificio se encuentra el blasón del príncipe, esculpido en 1606, circundado por los escudos de Transilvania y Hungría. El edificio perteneció más tarde a los condes Teleki, Bethlen, entre los años 1870-1890, funcionó como edificio de correos, y actualmente aloja la sede del Rectorado de la Universidad Sapientia.

CLUJ-NAPOCA

MONUMENTE MONUMENTOS

Ansamblul Monumental Matei Corvin

Statuia lui Matei Corvin, în fapt ansamblul sculptural ce îl are în centru pe regele maghiar Matthias Corvinus (1443-1490), este amplasată în Piața Unirii, spațiu public central al orașului medieval Klausenburg, la aproximativ 500 de metri de casa în care s-a născut acesta în anul 1443 ca fiu al lui Iancu de Hunedoara (1407-1456) și al Elisabetei, devenit rege al Ungariei. Macheta acestei statui a fost realizată de către sculptorii Janos Fadrusz și Lajos Paky, obținând în 1900 marele premiu al Expoziției Universale de la Paris.

Matei Corvin este înconjurat de patru conducători contemporani: Blasius Magyar - comandantul Armatei Negre, Stefan Zapolya - al doilea om în statul maghiar, Paul Chinezul banul - comitele de Timiș și Stefan Bathory - voievod al Transilvaniei. Monumentul este realizat din bronz și a fost inaugurat în 1902. În anul 1919, istoricul Nicolae Iorga intervine pentru păstrarea monumentului pe actualul amplasament, plasând o placă pe postamentul în care se preciza și originea română a regelui maghiar.

Conjunto Monumental Matías Corvino

La estatua de Matías Corvino, de hecho el conjunto escultural que tiene en su centro al rey húngaro Matthias Corvinus (1443-1490), está ubicada en Piața Unirii, espacio público central de la ciudad medieval Klausenburg (Cluj), a una distancia de aproximadamente 500 metros de la casa en que nació aquél, en el año 1443, como hijo de Iancu de Hunedoara (1407-1456) y de Elisabeta, llegando más tarde rey de Hungría. La maqueta de esta estatua fue realizada por los escultores Janos Fadrusz y Lajos Paky, obteniendo en 1900 el gran premio de la Exposición Universal de París.

Matías Corvino está circundado por cuatro dirigentes contemporáneos: Blasius Magyar - comandante del Ejército Negro, Stefan Zapolya - el segundo hombre de estado húngaro, Paul Chinezul ban-comite (títulos de dignatario y gobernador de una región) de Timiș, Stefan Bathory, voivoda de Transilvania. El monumento fue esculpido en bronce y fue inaugurado en el año 1902. En 1919, el historiador rumano Nicolae Iorga interviene por la conservación del monumento sobre el emplazamiento actual, colocando una placa sobre el basamento, que indica el origen rumano del rey húngaro.

Monumentul Memorandistilor

În anul 1892, principalele personalități ale românilor din Transilvania redactează un memoriu adresat curții imperiale de la Viena prin care protestează împotriva situației etnicilor români din Transilvania ce reprezentau populația majoritară, solicitând respectarea drepturilor firești ale acestora. În 1892, o delegație românească a încercat să înmâneze împăratului Franz Joseph memoriu, dar nu au fost primiți de acesta.

În anul 1894, memorandistilor li s-a intentat un proces la Cluj, acesta având loc în sala Reduta, în actuala clădire a Muzeului Etnografic al Transilvaniei. Prin sentință aceștia au fost condamnați la închisoare și activitatea Partidului Național Român a fost interzisă. În urma intervenției diplomatice a regelui României, Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen, autoritățile i-au grațiat pe cei condamnați.

La împlinirea a 100 de ani de la acest eveniment, în 1994, autoritățile locale au decis să amplaseze în centrul orașului, în Piața Unirii, la începutul bulevardului Eroilor, un monument în amintirea celor care au reprezentat comunitatea românească în acele vremuri. Monumentul este opera sculptorului Eugen Paul, are o înălțime de aproximativ 18 metri și are inscripționat pe soclu cuvintele lui Ioan Rațiu: „Existența unui popor nu se discută, se afirmă”?

Monumento de los Memorandistas

En el año 1892 las principales personalidades de los rumanos de Transilvania elaboran una memoria dirigida a la corte imperial de Viena, mediante la cual protestan contra la situación de los étnicos rumanos de Transilvania que representaban la población mayoritaria y solicitaban que fueran cumplidos sus derechos naturales. En el año 1892 una delegación rumana intentó entregar al emperador Franz Joseph (Francisco José) la memoria, pero no fue recibida.

En el año 1894, los memorandistas fueron llamados a juicio en Cluj; el juicio tuvo lugar en la sala Reduta (Reducto), en el actual edificio del Museo Etnográfico de Transilvania. Por la sentencia ellos fueron condenados a cárcel y la actividad del Partido Nacional Rumano fue prohibida. Como consecuencia de la intervención diplomática del rey de Rumanía, Carlos I de Hohenzollern-Sigmaringen, las autoridades indultaron a los condenados.

Al cumplirse 100 años desde este evento, en 1994, las autoridades locales decidieron emplazar en el centro de la ciudad, en Piața Unirii, al entrar en la avenida Bulevardul Eroilor, un monumento en honor a los que representaron la comunidad rumana en aquellos tiempos. El monumento es obra del escultor Eugen Paul, tiene una altura de aproximadamente 18 metros y en la inscripción del basamento las palabras de Ioan Rațiu: "La existencia de un pueblo no se debate, sino que se afirma!"

Statuia Lupa Capitolina

Statuia Lupa Capitolina din Cluj, numită și Statuia Lupoacei, este o copie a Lupei Capitolina din Roma. În anul 1921, statul italian donează două copii ale statuiei Lupoica cu Romulus și Remus - întemeietorii mitologici ai Romei - una dintre ele ajungând la Cluj. Ea a fost amplasată în Piața Unirii, în fața statuii lui Matei Corvin. În urma dictatului de la Viena, când Clujul a intrat sub administrația horthystă, statuia a fost mutată la Sibiu.

După cel de-al Doilea Război Mondial, statuia a revenit la Cluj și, la propunerea profesorului Constantin Daicoviciu, a fost plasată în fața sediului central al Universității „Babeș-Bolyai” în anul 1967, din anul 1973 revenind în Piața Unirii. În anul 1994 a fost preluată de Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei pentru restaurare, în prezent fiind amplasată pe bulevardul Eroilor. Sculptura este realizată din bronz, iar pe soclu apare inscripția în limba latină : „Alla Citta de Cluj, Roma madre, MCMXXI”.

Estatua Loba Capitolina

La estatua Loba Capitolina de Cluj, llamada también Estatua de la Loba, es una copia de la Loba de Roma. En el año 1921, el estado italiano dona dos copias de la estatua Loba con Rómulo y Remo – fundadores mitológicos de Romei – una de aquellas llegando a Cluj. La estatua estuvo ubicada en la plaza Piața Unirii, delante de la estatua de Matías Corvino. Como consecuencia del Dictado de Viena, cuando la ciudad de Cluj entró bajo la administración de Miklós Horthy, la estatua fue trasladada e Sibiu.

Después de la Segunda Guerra Mundial, la estatua regresó a Cluj y, a la propuesta del profesor Constantin Daicoviciu, estuvo ubicada delante de la sede central de la Universidad “Babeș-Bolyai” en el año 1967; desde el año 1973 está situada de nuevo en la plaza Piața Unirii. En el año 1994 fue tomada por el Museo Nacional de Historia de Transilvania para restauración, y actualmente está ubicada en la avenida Bulevardul Eroilor. La escultura de bronce tiene en el zócalo una inscripción en el idioma latín: “Alla Citta de Cluj, Roma madre, MCMXXI”.

Obeliscul Carolina

Obeliscul Carolina, situat în Piața Muzeului, a fost realizat în anul 1831 cu sprijinul financiar al procurorului Imre Topler. El celebrează vizita, în anul 1817, a familiei imperiale austriece, Francisc I și împăratărea Carolina. Obeliscul are o înălțime de 10 metri, pe laturile sale regăsindu-se basoreliefuri ce însățează stema Clujului, o inscripție latină, intrarea familiei imperiale în Cluj și vizita lor la diverse instituții. Acestea au fost realizate de sculptorul din Viena, Josef Klieber.

Se poate remarcă îngerul care poartă efigiile într-o cunună de lauri și cei patru vulturi de piatră ce țin în cioc lauri din fier forjat, cei din urmă fiind realizati de Anton Csuros și Samuel Nagy din Cluj. Locația inițială de amplasare a fost în Piața Mare a orașului, actuala Piață a Unirii, din 1898 monumentul regăsindu-se în locația în care se află în prezent.

Obelisco Carolina

El Obelisco Carolina situado en Piața Muzeului fue realizado en el año 1831, por el apoyo financiero del procurador Imre Topler. El monumento celebra la visita, en el año 1817, de la familia imperial austriaca, Francisco I y la emperatriz Carolina. El obelisco tiene una altura de 10 m, y tiene en sus lados bajorrelieves que representan el blasón de la ciudad de Cluj, una inscripción latina, la entrada de la familia imperial en Cluj y su visita a diversas instituciones. Todo ello fue ejecutado por el escultor de Viena, Josef Klieber.

Se puede notar el ángel que lleva las efigies dentro de una corona de laureles y las cuatro águilas de piedra llevando en sus picos laureles de hierro forjado, los últimos fueron ejecutados por Anton Csuros y Samuel Nagy de Cluj. El emplazamiento inicial estuvo en la plaza Piața Mare de la ciudad, la actual Piața Unirii, y desde el año 1898 el monumento se halla en el emplazamiento actual.

Crucea Eroilor Neamului

Monumentul este opera arhitectului Virgil Salvanu, are 23 de metri înălțime și aproximativ 60 de tone. Poartă inscripția „Eroilor Neamului” și a fost inaugurat la 1 decembrie 1997, Ziua Națională a României, fiind dedicat memoriei martirilor Revoluției de la 1848-1849. Acesta se află în parcul Cetățuia, pe dealul cu același nume, locul oferind o frumoasă panoramă asupra întregului oraș. În perioada dominației habsburgice aici a fost locul de încarcătuire a garnizoanei austriece.

Fortăreața a avut și rol de închisoare, îndeosebi în perioada pașoptistă, iar la 1848, pastorul Stephan Ludwig Roth, liderul comunității germane, este închis și executat în această fortăreață la ordinul conducătorului revoluției maghiare de la 1848, Lajos Kossuth. Între anii 1936-1937, episcopul greco-catolic Iuliu Hossu ridică aici o troiță în memoria celor închiși în acestă fortăreață pentru apărarea ideilor naționale, pe aceeași locație fiind ridicat apoi monumentul actual.

Cruz dedicada a los Héroes nacionales

El monumento es la obra del arquitecto Virgil Salvanu, tiene una altura de 23 m y aproximadamente 60 toneladas. Lleva la inscripción “En honor a los héroes nacionales” („Eroilor Neamului”) y fue inaugurado el 1 de Diciembre de 1997, el Día Nacional de Rumanía, siendo dedicado a la memoria de los mártires de la Revolución de 1848-1849. El monumento se halla en el parque Cetățuia, sobre la colina con el mismo nombre, el sitio presentando un hermoso panorama de la entera ciudad. Durante el período de la dominación habsbúrgica allí fue alojada la guarnición austriaca.

La fortaleza tuvo también papel de cárcel, especialmente durante el período de la Revolución de 1848, y en este año el pastor Stephan Ludwig Roth, líder de la comunidad alemana fue encarcelado y ejecutado en esta fortaleza por orden del líder de la rebelión húngara de 1848, Lajos Kossuth. Durante los años 1936-1937, el obispo greco-católico, Iuliu Hossu, alza allí una cruz en honor a los presos en esta fortaleza para la defensa de las ideas nacionales; en el mismo emplazamiento estuvo ubicado luego el monumento actual.

Statuia Sfântului Gheorghe

Statuia Sfântului Gheorghe este situată pe strada Mihail Kogălniceanu în fața bisericii reformate, fiind un valoros monument ecvestru al Clujului. Este o reprezentare a Sfântului Gheorghe omorând balaurul, o copie fidelă a unei statui situate în Praga, realizată de meșterii clujeni Martin și Gheorghe, în anul 1373, la comanda împăratului Carol al IV-lea.

Inscripția de pe soclul este în limba latină: A.D. MCCCLXXIII HOC OPUS IMAGIS S. GEORGII PER MARTINUM ET GEORGIUM DE CLUSSENBERCH CONFLATUM EST, într-o traducere aproximativă „Anul Domnului 1373. Această operă îl reprezintă pe Sfântul Gheorghe și este făcută de Martin și George de Clussenberch.”

Estatua de San Jorge

La estatua de San Jorge está ubicada en la calle M. Kogălniceanu, delante de la Iglesia Reformada, siendo un valioso monumento ecuestre de la ciudad de Cluj. Se trata de una representación de San Jorge matando al dragón, copia fiel de una estatua situada en Praga, realizada por los maestros de Cluj, Martin y Gheorghe, en el año 1373, por encargo del emperador Carlos IV.

La inscripción del basamento es en latín: A.D. MCCCLXXIII HOC OPUS IMAGIS S. GEORGII PER MARTINUM ET GEORGIUM DE CLUSSENBERCH CONFLATUM EST, en una traducción aproximativa, “Año del Señor 1373. Esta obra representa a San Jorge y fue ejecutada por Martin y George de Clussenberch”.

photo credits: Cluj Arena

CLUJ-NAPOCA

ALTE OBIECTIVE OTROS OBJETIVOS

Stadionul Cluj Arena

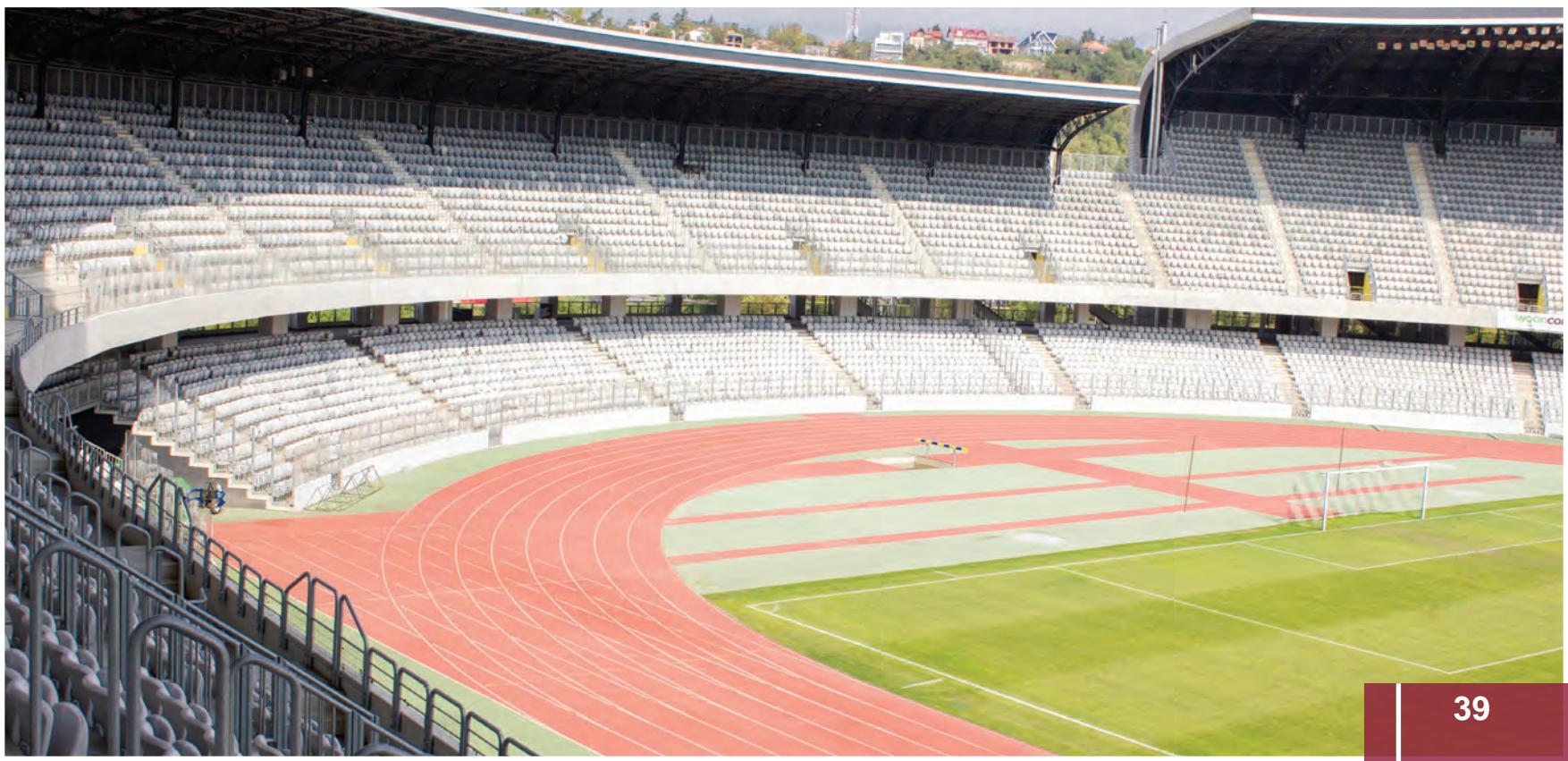
Stadionul Cluj Arena a fost inaugurat în anul 2011 și este cotat ca fiind un stadion din categoria UEFA Elite, având o capacitate de aproximativ 30.000 de locuri.

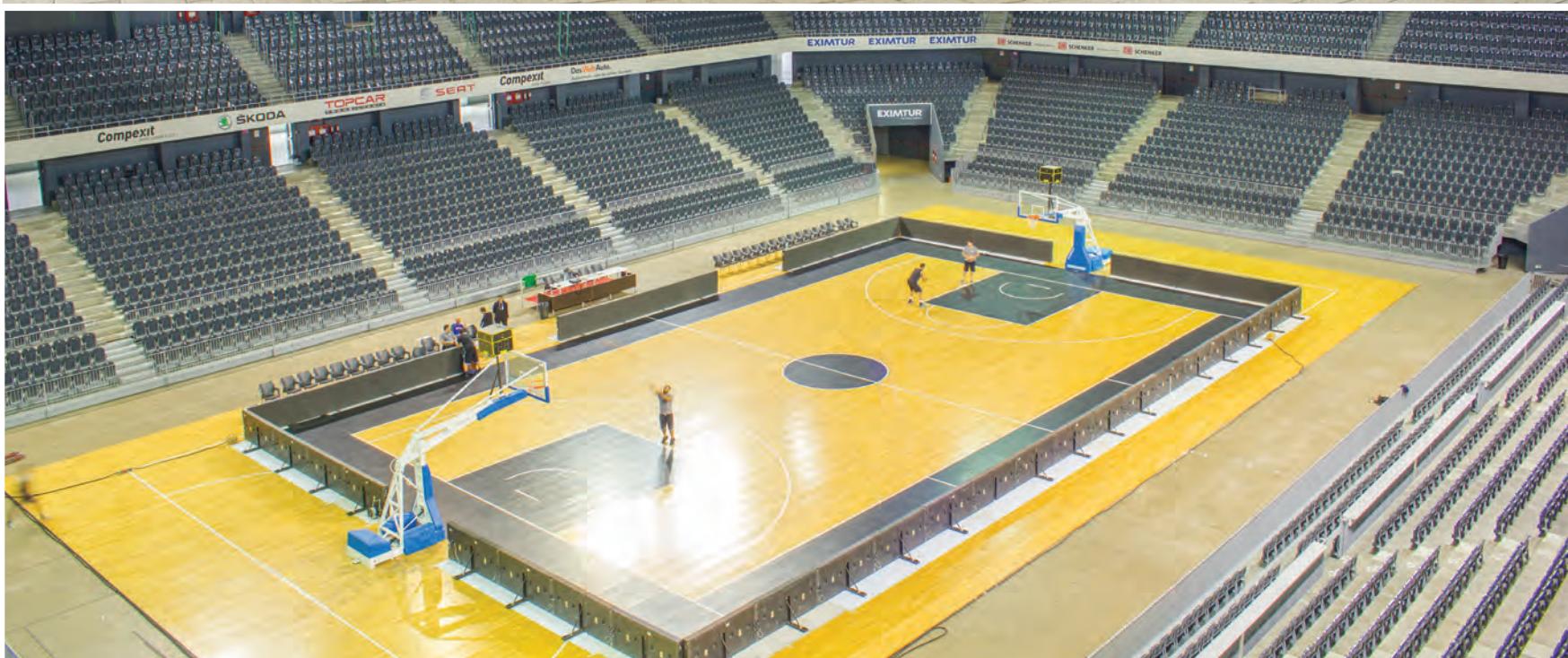
Prima tribună a „Stadionului Orașului” a fost confectionată din lemn și avea o capacitate de 1.500 locuri. În 1961, a fost inaugurat noul stadion, construit în formă de potcoavă, în cinstea echipei studențești ce folosea arena: „U”, denumit apoi „Ion Moina”. Acesta avea o capacitate de 28.000 locuri, clasându-se pe locul al treilea în topul arenelor din România.

Cluj Arena Estadio

El estadio de Cluj fue inaugurado en el año 2011 y está clasificado como un estadio de elite de la UEFA, que tiene una capacidad de aproximadamente 30.000 espectadores.

La primera tribuna del “Estadio de la Ciudad” fue hecha de madera y tenía una capacidad de 1.500 plazas. En 1961 se inauguró el nuevo estadio, construido en forma de herradura, en honor al equipo de estudiantes que usaba la arena: el equipo nombrando el estadio “U”, o también “Ion Moina”. Tenía una capacidad de 28.000 asientos, terminando en tercer lugar en las principales arenas de Rumania.

Sala Polivalentă BT Arena

Inaugurată în anul 2014, BT Arena din Cluj-Napoca este cea mai modernă și încăpătoare construcție destinată organizării diverselor activități și evenimente. Este dezvoltată pe 5 niveluri, subsol, parter și etajele 1-3, având un cub video unic în țară cu patru ecrane de mari dimensiuni care transmit imagini full HD, chiar în timpul evenimentelor.

Cu o suprafață totală de 38.410 mp și o capacitate de până la 10.000 de locuri, Sala Polivalentă găzduiește competiții sportive de sporturi de contact (judo, box, arte marțiale etc), gimnastică, hochei, tenis și alte sporturi de echipă (baschet, handbal, volei etc), precum și evenimente culturale și corporate, conferințe, concerte, târguri de locuri de muncă, de universități și vacanțe.

Sala Polivalente BT Arena

Inaugurada en el año 2014, la Sala Polivalente de Cluj-Napoca es la construcción más moderna y amplia para la organización de diversas actividades y eventos. Se desarrolla en 5 niveles, sótano, planta baja y pisos 1-3, con un cubo video unico en el pais, que contiene cuatro grandes pantallas que transmiten imágenes de alta definición durante eventos.

Con un área total de 38.410 metros cuadrados y una capacidad de hasta 10.000 asientos, Sala Polivalente acoge varias competiciones (judo, boxeo, artes marciales, etc.), gimnasia, hockey sobre hielo, tenis y otros deportes de equipo (baloncesto, Balonmano, voleibol, etcetera.) pero tambien eventos culturales y corporativos conferencias, conciertos, ferias, las celebraciones de fin de carrera y fiestas.

PARTEA DE SUD LA ZONA SUR

JUDEȚUL CLUJ PROVINCIA DE CLUJ

Salina Turda

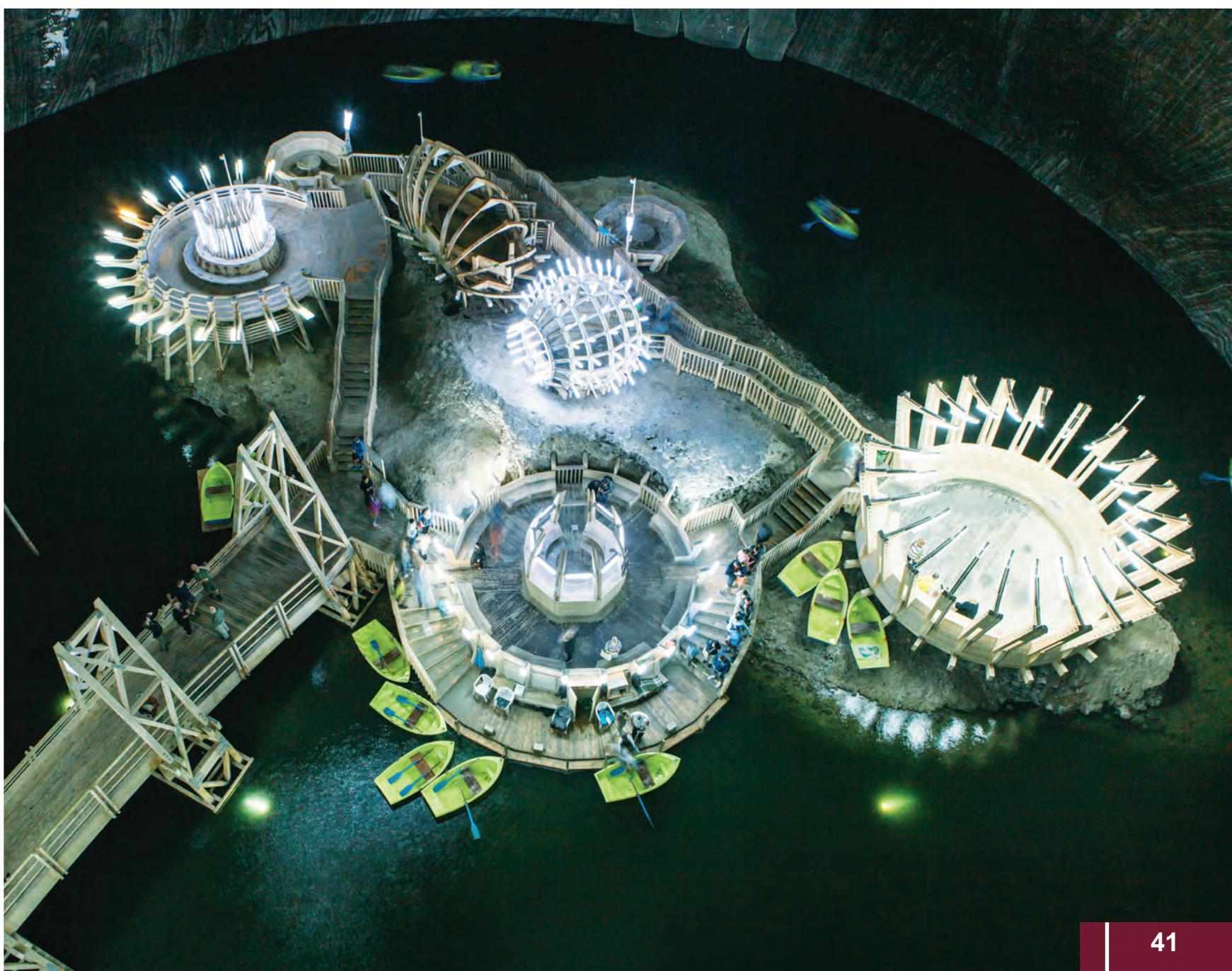
Salina Turda este unul din principalele obiective turistice ale Transilvaniei, reprezentând un adevărat muzeu al mineritului în sare, o bază de agrement modernă și, în același timp, o bază de tratament. Vârsta depozitelor salifere din Transilvania este de aproximativ 13 milioane ani, zăcământul de sare de la Turda făcând parte din același aliniament ca și zăcăminte de la Ocna Dej, Sic, Cojocna, Valea Florilor și Ocna Mureș.

Se presupune că primele etape de exploatare a sării au început în epoca romană, dar primele mărturii privind activități legate de extragerea acesteia datează din secolul al XI-lea, când un document emis de cancelaria regatului maghiar amintește înființarea unei vămi a sării în Turda. Începând cu 1918, rolul Salinei Turda decade din cauza tehnologiei precare de extracție și a dezvoltării minelor de la Ocna Dej și Ocna Mureș. Din anul 1932 aceasta a fost închisă, fiind folosită în timpul celui de-al Doilea Război Mondial ca și adăpost antiaerian. În perioada 1950-1992 a fost folosită ca depozit de brânzeturi, iar după 1992 a fost deschisă circuitului turistic.

Salina Turda

La Salina Turda es uno de los principales objetivos turísticos de Transilvania, representando un verdadero museo de la minería en sal de Transilvania, un centro de recreo moderno y al mismo tiempo un centro de tratamiento. La antigüedad de los depósitos salíferos de Transilvania es de aproximadamente 13 millones de años, el yacimiento de sal de Turda forma parte del mismo alineamiento que los yacimientos de Ocna Dej, Sic, Cojocna, Valea Florilor y Ocna Mureş.

Se supone que las primeras etapas de explotación de la sal comenzaron en la edad romana, pero los primeros testimonios sobre las actividades relacionadas a la extracción de la sal fecha del siglo XI, cuando un documento emitido por la cancillería del reino húngaro menciona la instauración de un impuesto de sal en Turda. Empezando con el año 1918, el papel de la Salina Turda decae debido a la tecnología de extracción y al desarrollo de las minas de Ocna Dej y Ocna Mureş. Desde el año 1932 la Salina fue cerrada, durante la segunda guerra mundial utilizándose como refugio antiaéreo. Durante el período 1950-1992 fue usada como depósito de quesos, y después del año 1992 está abierta al circuito turístico.

Salina Turda a intrat într-un amplu proces de renovare ca urmare a derulării unui proiect care a avut ca finalitate realizarea unei baze moderne de recreere și tratament. Astfel, în mină au fost amenajate un lift panoramic, o pistă de minigolf, două piste de minibowling, un teren de sport și un amfiteatră cu 180 de locuri care găzduiește diverse concerte. De asemenea, în incintă funcționează și un carusel care oferă o imagine panoramică asupra Minei Rudolf. În Mina Terezia a fost amenajat un lac subteran ce oferă posibilități pentru o plimbare cu barca la 112 m în adâncul muntelui de sare. Pentru toți cei dormici de a vizita Salina Turda așa cum a fost ea lăsată de mineri în anul 1932, aceștia nu ar trebui să rateze preabatajul Minei Ghizela. Accesul se face pe o scară de aproximativ 100 de trepte, însă locul este spectaculos prin prisma faptului că vizitatorii pot admira o cascadă de sare și păși pe cristale de sare, bucurându-se de experiența deschiderii unei mine de tip trapezoidal, specific Salinei Turda.

Lângă intrarea principală funcționează un strand rezultat din amenajarea lacurilor de la Durgău. Acestea au un conținut ridicat de clorură de sodiu deoarece s-au format pe locul unor vechi exploatari de sare.

La Salina Turda ha entrado en un amplio proceso de renovación como consecuencia del desarrollo de un proyecto que tuvo como finalidad la realización de un centro moderno de recreo y tratamiento. De esta forma, en la mina se han organizado: un ascensor panorámico, una pista de mini-golf, dos pistas de mini-bowling, un terreno deportivo y un anfiteatro de 180 plazas, donde tienen lugar diversos conciertos. Asimismo, en su recinto funciona un tiovivo que ofrece una imagen panorámica sobre la Mina Rudolf. En la Mina Teresa hay un lago acondicionado que ofrece la posibilidad de dar vueltas a 112 m profundidad en la montaña de sal. Para todas las personas que quieren visitar la mina del sal tal y como la dejaron los trabajadores en 1932, tienen que ver la Mina Ghizela. Para entrar en la mina, los visitantes, tienen que bajar 100 escaleras para ver un lugar mas que espectacular, por el simple echo de que ahí se encuentra una cascada de sal, pueden caminar por encima de los cristales de sal, disfrutando de la apertura de una mina típica para la Salina Turda.

En la vecindad de la entrada principal funciona una piscina resultada del acondicionamiento de los Lagos de Durgău. Éstos tienen un alto contenido de cloruro de sodio ya que se formaron en el sitio de unas antiguas explotaciones de sal.

Cheile Turzii

Cheile Turzii sunt situate în extremitatea estică a Munților Apuseni, grupa Munților Trascăului. Aceștia din urmă sunt delimitați de către Valea Ampoiului la sud, Dealurile Clujului la nord și Masivul Gilău-Muntele Mare la vest.

Cheile Turzii s-au format în urma erodării calcarelor în perioada jurasică de către râul Hășdate. Au o lungime de aproximativ 2 km și o desfășurare pe verticală de aproape 200 de metri, fiind cheile cu cei mai înalți pereți verticali din cadrul Munților Apuseni.

Zona prezintă o largă varietate de forme de relief carstic cu grote de eroziune (peste 60) pe marginea părâului Hășdate, grohotișuri, colțuri stâncoase, treceri de la poteci la pereți abrupti sau de la stâncă și grohotiș la vegetație abundantă.

Flora regiunii cuprinde peste 1.000 de specii floristice printre care garofiță albă, cimbrisorul, laleaua pestriță, ochiul boului, etc. În ceea ce privește fauna sunt prezente specii de liliieci, de pești (zvârluga, cleanul), de amfibieni și reptile (buhai de baltă, triton cu creastă, viperă comună) sau de păsări (privighetoarea, ciocănitoarea).

Quebradas Turzii

Están situadas en la extremidad del Este de las Montañas Apuseni, grupo de Montañas Trascău. Éstas están delimitadas por la valle Valea Ampoiului al Sur, que las separa de las Montañas Metalífera, las Colinas de Cluj al Norte y el Macizo Gilău – La Gran Montaña (Muntele Mare) al Oeste.

Quebradas Turzii se formaron tras la erosión que el río Hășdate produzco en las rocas calizas en el período jurásico. Tienen una longitud de aproximadamente 2 km y un despliegue vertical de casi 200 m; son las quebradas con las más altas paredes verticales de la cadena de Montañas Apuseni.

El área presenta una amplia variedad de las formas de relieve kárstico con cuevas de erosión (más de 60) en la valle del río Hășdate, detrito, peñascos escarpados, transiciones de sendas suaves a paredes abruptos, de peñascos y rocas sueltas a vegetación abundante.

La flora de la región incluye más de 1.000 especies florísticas, entre las cuales el clavel blanco, el tomillo, el tablero de damas, Aster Chino o reina margarita, etc. En lo que concierne a la fauna, se pueden ver especies de murciélagos, de peces (loca espinosa, cacho), de anfibios y reptiles (el sapo, el tritón crestado, la víbora común), de pájaros (el ruiseñor, el pájaro carpintero) etc.

photo credits: Rares Sicoe Photography

Rares-Sicoe
PHOTOGRAPHY

Stațiunea Muntele Băișorii

Stațiunea este situată la poalele Muntelui Mare din Munții Apuseni, pe cursul râului Iara, la altitudini cuprinse între 1.200-1.400 m, oferind o priveliște largă și un peisaj înconjurător deosebit.

Stațiunea Muntele Băișorii poate fi vizitată în orice perioadă a anului, oferind posibilități de petrecere a timpului liber în toate anotimpurile. Iarna, cea mai mare atracție a zonei o reprezintă pârtiile amenajate de schi și de snowboarding. În celelalte perioade ale anului, stațiunea este vizitată datorită frumuseților naturale pe care le oferă. Traseele marcate pot fi folosite pentru activități precum ciclism montan și drumeții.

Estación Muntele Băișorii

La estación está situada al pie de la montaña Muntele Mare (La Gran Montaña) de las Montañas Apuseni, a lo largo del río Iara, a altitudes entre 1.200-1.400 m, ofreciendo una panorámica y un paisaje circundante muy especial.

La estación Muntele Băișorii puede ser visitada en cualquier período del año, proporcionando posibilidades para pasar el tiempo libre en todas las estaciones. Durante el invierno, la mayor atracción del área son las pistas de esquí y de snowboarding. En los otros períodos del año, la estación es visitada por sus hermosuras naturales. Los recorridos marcados pueden ser usados en actividades como el ciclismo de montaña y el senderismo.

photo credits: Rares Sicoe Photography

Cheile Turenilor

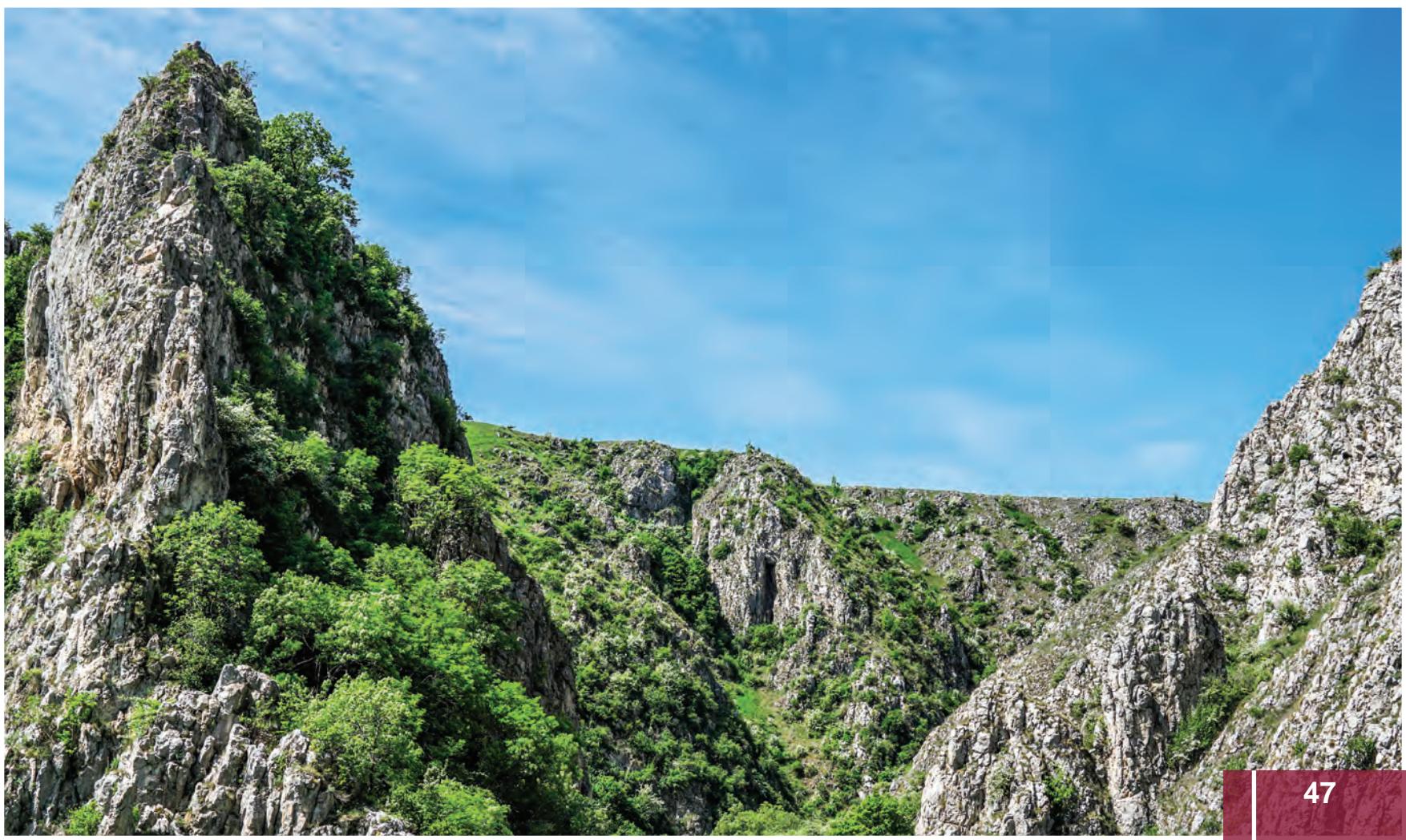
Cheile Turenilor sau Cheile Turului, situate în apropierea Cheilor Turzii, au o lungime de aproximativ 2 km, cu pereți înalți, fiind „sculptate” de Pârâul Racilor.

În aceste chei se întâlnesc numeroase repezișuri și mici cascade în albie, precum și versanți ce adăpostesc numeroase cavități. Flora este reprezentată de vegetație arbustivă (păducelul, alunul și măceșul), specii dominante anuale (garofița albă de stânci, bănică), păduri de carpen, păsuni și fânațe. Fauna este reprezentată prin insecte, amfibieni (buhai de baltă, triton transilvănean), păsări (corbul, pitraru sur).

Quebradas Turenilor

Quebradas Turenilor o Quebradas Turului, situadas en la vecindad de las Quebradas Turzii (Cheile Turzii), tienen una longitud de aproximadamente 2 km, con paredes altas; fueron “esculpidas” por el Río de los Cangrejos (Rio Racilor).

En estas quebradas encontramos numerosas aguas rápidas y pequeñas cascadas en lecho, así como numerosas vertientes con cavidades. La flora es representada por vegetación arbustiva (el espino albar, el avellano y el escaramujo), especies dominantes anuales (el clavel blanco de rocas, *Phyteuma orbiculare*), bosques de carpe, praderas y campos de heno. La fauna, es representada por insectos, anfibios (el sapo, el tritón de Transilvania), pájaros (el cuervo, la collalba gris) etc.

Ananie Hiriscau
photography

Băile Sărate Turda

Lacurile sărate Turda sunt situate pe un masiv de sare. În prezent, există mai multe lacuri sărate, dintre care cele mai importante ar fi lacul Roman și lacul Durgău, datorită cărora, în jurul anului 1840, au fost înființate Băile Sărate Turda.

În afara lacurilor, în vecinătatea strandului Roman se găsește o bază de tratament care funcționează pe toată perioada anului. Aceasta pune în valoare proprietățile terapeutice ale băilor sărate prin tratamente pentru diverse afecțiuni precum: reumatism, sechele post-traumatic, afecțiuni ale sistemului nervos, tulburări de circulație periferică, afecțiuni respiratorii cronice etc.

Baños salados Turda

Los lagos salados Turda están ubicados en un macizo de sal. Actualmente, existen varios lagos salados, entre los cuales los más importantes son el lago (la piscina) Roman y el lago Durgău, debido a los cuales, en el año 1840, fueron abiertos los Baños Salados Turda.

Además de los lagos, en la vecindad de la piscina Roman, se encuentra una base de tratamiento que funciona a lo largo del año, valorando las propiedades terapéuticas de los baños salados por tratamientos para diversas enfermedades como: reumatismo, secuelas postraumáticas, enfermedades de sistema nervioso, trastornos de circulación periférica, enfermedades respiratorias crónicas, etc.

photo credits: Muzeul de Istorie Turda

Muzeul de Istorie din Turda

Muzeul de Istorie din Turda a luat ființă în 1943, patrimoniul muzeului însumând aproximativ 30.000 de obiecte reprezentative pentru toate perioadele istorice. Primele exponate datează încă din paleoliticul mijlociu (cranii de urs de peșteră, dinți de rinocer și de mamut), continuând cu neoliticul (topoare din piatră șlefuită, războiaie de țesut), dar și cu epoca bronzului care este foarte bine reprezentată prin ustensile casnice, unelte, arme, podoabe. Colecția epocii romane este cel mai bine reprezentată prin monumente epigrafice și sculpturale, precum și elemente arhitectonice - cum ar fi capiteluri, fusuri de coloană, baze de coloană.

Un obiect de atracție îl constituie tabloul de mari dimensiuni (3/4m), pictat în anul 1898 de către pictorul maghiar Körösfői-Kriesch Aladar, care are în centru figura reformatorului David Francisc. Tabloul reprezintă scena proclamării libertății cultelor religioase în Transilvania în cadrul Dietei de la Turda din anul 1568 ținută în Biserica Romano-Catolică.

Destinată pentru vama sării de la Turda, clădirea a servit și ca reședință temporară a principilor Transilvaniei în timpul vizitelor în zonă, de unde și denumirea de Casă Princiară sau Palat Voievodal.

Museo de Historia de Turda

El Museo de Historia de Turda ha sido fundado en 1943, su patrimonio sumando aproximadamente 30.000 objetos representativos para todos los períodos históricos. Las más antiguas piezas fechan del paleolítico medio (cráneos de oso de la caverna, dientes de rinoceronte y de mamut), continuando con el neolítico (hachas de piedra pulimentada, telares), pero también de la edad del bronce que es bien representada por utensilios domésticos, herramientas, armas, adornos. La colección de la época romana es representada por monumentos epigráficos y esculturales, así como elementos arquitectónicos – por ejemplo capiteles, ejes de columna, bases de columna.

Constituye objeto de atracción el cuadro de gran dimensión (3/4m), pintado en el año 1898 por el pintor húngaro Körösfői-Kriesch Aladar, teniendo en el centro la figura del reformador David Francisc. El cuadro representa la escena de la proclamación de libertad de cultos religiosos de Transilvania en el Edicto de Turda de 1568, que tuvo lugar en la Iglesia Romano-Católica.

Destinada al impuesto de sal de Turda, el edificio sirvió también como residencia temporal de los príncipes de Transilvania durante sus visitas en la región; de allí la denominación de Casa Real o Palacio Real.

photo credits: Muzeul de Istorie Turda

photo credits: Muzeul de Istorie Turda

Castrul Roman Potaissa

Castrul a fost construit de legiunea romană a V-a Macedonica, la Potaissa, lângă municipiul Turda de astăzi, pentru a întări defensiva nord-vestică a Daciei romane. Legiunea a construit pe platoul Dealul Cetății cel mai mare castru cu funcționare îndelungată din această provincie română.

Acesta era în formă de dreptunghi, cu laturile de aproximativ 400-500 de metri, ocupând o suprafață de peste 20 de hectare, și adăpostea aproximativ 5.000 de militari. Zidurile de apărare aveau o grosime de aproape 2 metri, fiind realizate din mortar și piatră, în fața acestora existând un sănț cu apă lat de 12 metri. Cea mai importantă clădire din castru a fost cea a comandamentului.

În anul 274 Legiunea a V-a Macedonica, împreună cu celelalte trupe romane, s-au retrас din Dacia. În castru au fost descoperite mai multe obiecte antice (piese arhitectonice, sculpturi, mozaicuri, inscripții pe piatră, monede etc.) precum și mormântul unei prințese gepide.

Castro Romano Potaissa

El castro fue construido por la legión romana V-a Macedónica, en Potaissa, cerca del municipio de Turda actual, para consolidar la defensiva del noroeste de Dacia romana. La legión edificó en la meseta La Colina de la Fortaleza (Dealul Cetății) el mayor castro de largo funcionamiento de esta provincia romana.

El castro era en forma de rectángulo, con los lados de aproximadamente 400-500 m, ocupando una superficie de más de 20 ha y alojando casi 5.000 soldados. Los muros defensivos tenían un grosor de aproximadamente 2 m, realizados de mortero y piedra; delante los muros había una zanja de agua de 12 m de ancho. El más importante edificio del castro fue el de la comandancia.

En el año 274 la Legión V-a Macedónica, junto con las otras tropas romanas, se retiraron de Dacia. En el castro fueron descubiertos varios objetos antiguos (piezas arquitectónicas, escultores, mosaicos, inscripciones en piedra, monedas, otros objetos menudos), así como la tumba de una princesa gépida.

Biserica „Sfânta Cuvioasă Paraschiva” din Feleacu

Conform tradiției, biserică arhiepiscopală din Feleac a fost construită cu ajutorul material și moral al lui Ștefan cel Mare, în timpul mitropolitului Daniil, în jurul anului 1488, purtând hramul Sfânta Paraschiva.

Biserica are două portaluri de tip diferit, asemănător bisericilor din Moldova, acestea fiind așezate spre vest pentru accesul femeilor și pe latura de sud pentru accesul bărbaților în naos.

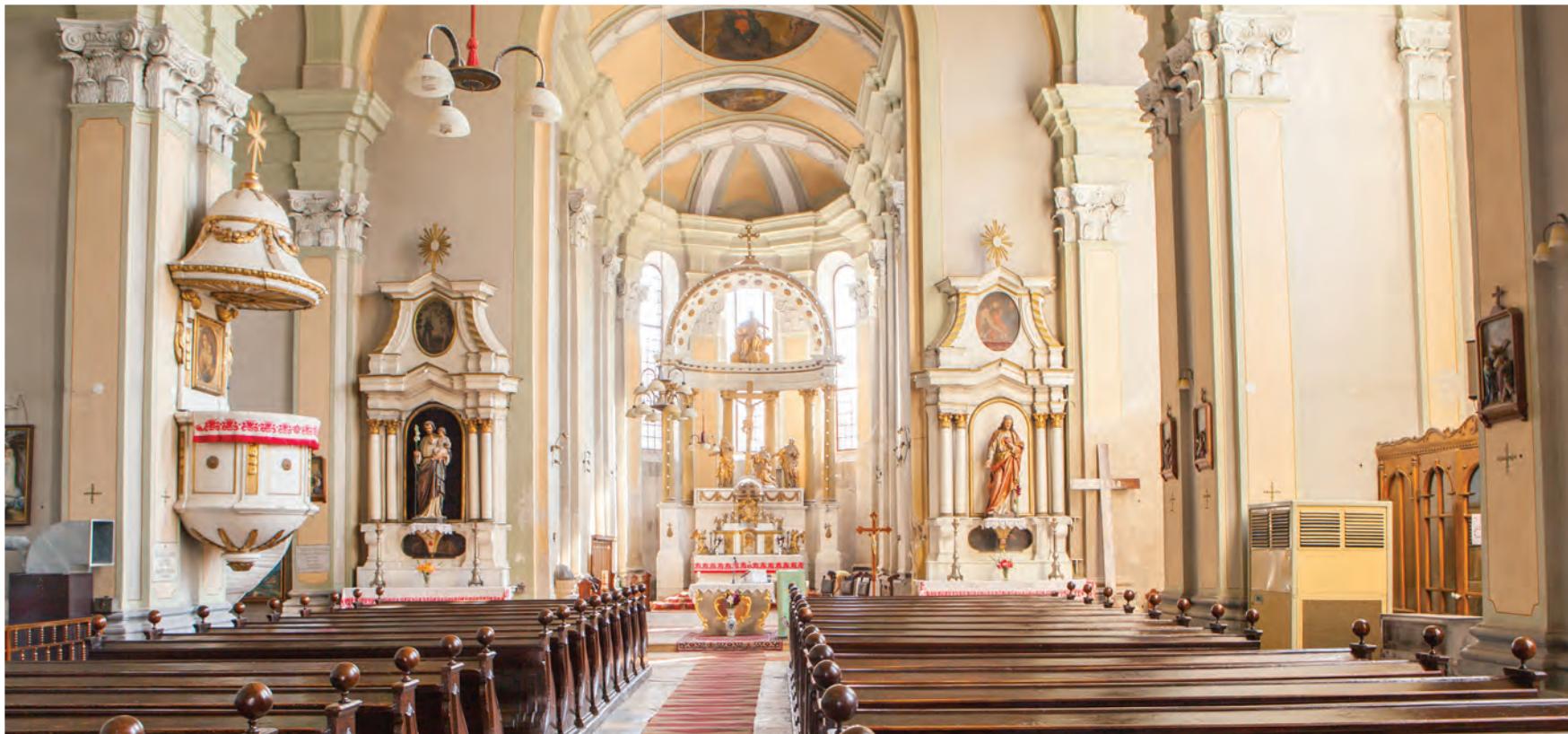
În epoca lui Ștefan cel Mare, biserică mitropoliei din Feleac a fost înzestrată cu manuscrise ce reprezentau în perioada aceea importante valori, precum un Liturghier slavon datat pe baza calendarului în anul 1481.

Iglesia "Santa Parascheva" de Feleacu

Segun la tradicion, la iglesia del arzobispado en Feleac, fue construida con el apoyo financiero y moral del Stephan "el Grande", durante el Daniil Metropolitano, alrededor del año 1488, con el santo patrono de la Santa Parascheva.

La iglesia tiene dos tipos diferentes de portales, similares a las iglesias de Moldavia, estas estan ubicadas al oeste para el acceso de las mujeres y en el lado sur para el acceso de los hombres.

En la epoca del Gran Stephano, el obispo del Feleac ofrecio para la iglesia manuscritos que representaban, en ese momento, valores importantes como la Liturgia Eslava, de fecha de acuerdo con el calendario del año 1481.

Biserica Romano-Catolică „Sfânta Maria” din Turda

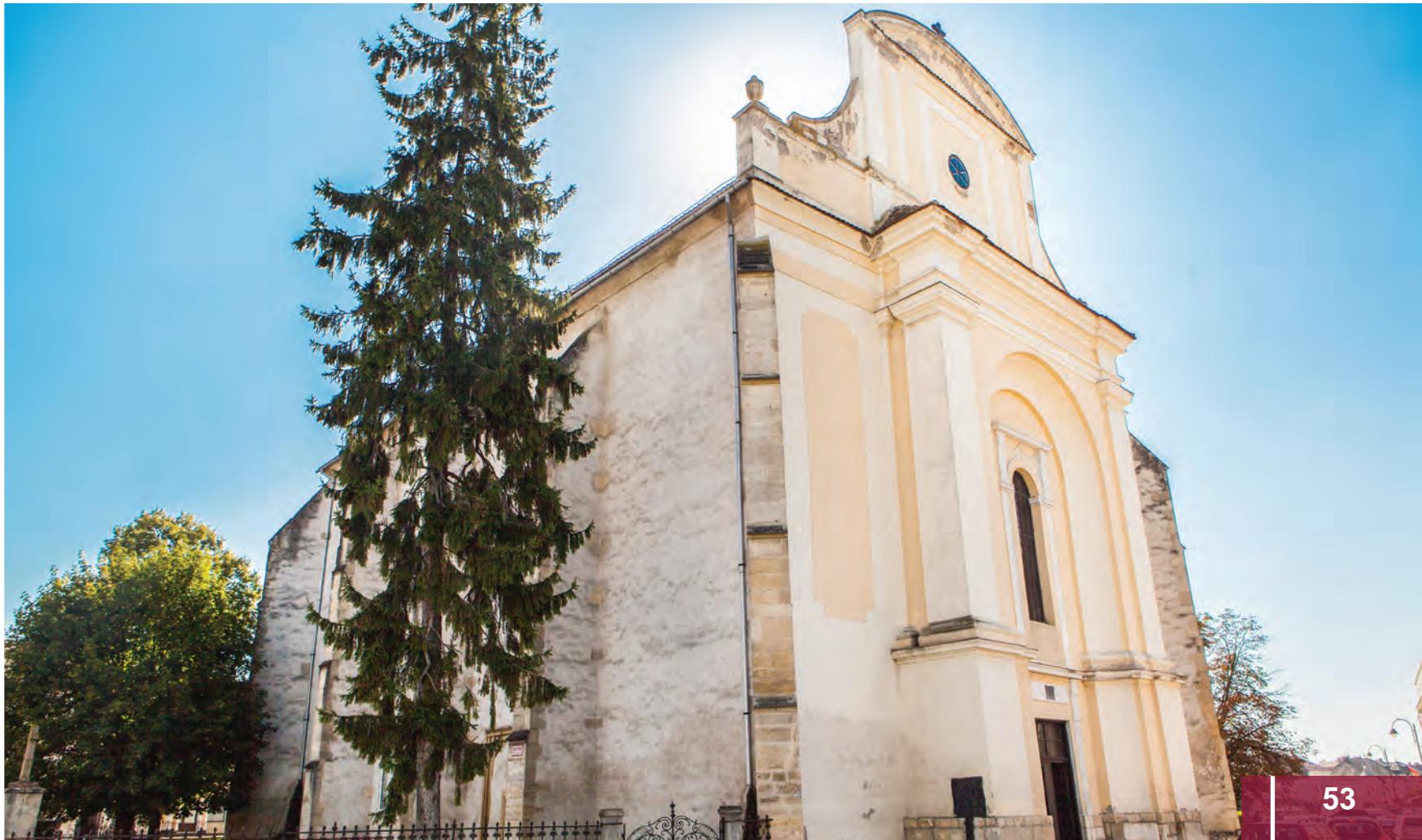
Biserica Romano-Catolică „Sf. Maria” din Piața Republicii a fost ridicată la sfârșitul secolului XV-lea pe un amplasament al unei alte biserici mai vechi. Clădirea este realizată în stilul gotic, pe contraforturile de pe latura sudică identificându-se câteva inscripții cu caractere gotice, respectiv anii 1478, 1498 și 1504.

În casa parohială a bisericii regăsim două din cheile de boltă ale vechii biserici din sec. al XV-lea, purtând inscripția „Cheile Sf. Petru 1472”. În anul 1568, aici este adoptat primul edict de toleranță religioasă din Europa și este proclamată înființarea Bisericii Unitariene.

Iglesia Romano-Católica “Santa María” de Turda

La iglesia romano-católica “Santa María” ubicada en la Plaza de la Republica fue edificada a finales del siglo XV, sobre un emplazamiento de otra iglesia más antigua. El edificio es realizado en el estilo gótico, sobre los contrafuertes del lado Sur identificándose algunas inscripciones con caracteres góticos, respectivamente los años 1478, 1498 y 1504.

En la casa parroquial de la iglesia encontramos dos de las dovelas del centro de la antigua iglesia del siglo XV, donde se puede ver la inscripción “Llaves de San Pedro 1472”. En el año 1568, allí se adopta el primero edicto de tolerancia religiosa de Europa y es proclamada la Constitución de la Iglesia Unitaria.

Biserica Ortodoxă „Sfinții Mihail și Gavril” din Turda

În centrul municipiului Turda, pe strada Andrei Șaguna, pe un teren donat de Biserica Română Unită cu Roma, între anii 1926-1935 a fost ridicată o biserică ortodoxă monumentală în stil neobizantin. Edificiul a fost construit după planurile arhitectului Ioan Traianescu. Pictura și icoanele au fost finalizate în anul 1938 și sunt opera a doi pictori importanți ai vremii - Paul Moldă și Gheorghe Belizarie. În proiectul original se regăsea o pictură ce îl înfățișa pe regele Carol al II-lea în uniformă de general de vânători de munte cu pelerina Ordinului Mihai Viteazul.

Un element de originalitate este turla clopotniță, realizată sub forma unei cule oltenești - ca un omagiu adus domnitorului Mihai Viteazul. În interior, este folosit modelul de susținere a boltelor în stil moldovenesc, ceea ce a dus la realizarea unei deschideri în diametru a turlei centrale de 5,40 metri.

Iglesia Ortodoxa “Santos Arcángeles Miguel y Gabriel” de Turda

En el centro del municipio de Turda, en la calle Andrei Șaguna, núm. 2, sobre un terreno donado por la Iglesia Rumana Unida con Roma, entre los años 1926-1935 fue edificada una iglesia ortodoxa monumental en estilo neobizantino. El edificio fue construido según los planos del arquitecto Ioan Traianescu. La pintura y los iconos fueron acabados en el año 1938 y son la obra de dos pintores importantes de aquella edad - Paul Moldă y Gheorghe Belizarie. En el proyecto original se encontraba una pintura representando al rey Carlos II en uniforme de general de comando con la capa de la Orden Mihai Viteazul.

Un elemento de originalidad es la torre del campanario, ejecutada en forma de cula olteneasca (tipo de torre fortificada, defensiva, de la región de Olt de Rumanía) - como un homenaje al voivoda Mihai Viteazul. En el interior, se utilizó el modelo de sosténimiento de las bóvedas en estilo moldovenesc, lo que llevó a la realización de una apertura en diámetro de la torre central de 5,40 metros.

Biserica Reformat-Calvină din Câmpia Turzii

În centrul municipiului Câmpia Turzii se află Biserica Reformat-Calvină. Este o biserică fortificată, atestată documentar din 1680. Acest an apare pe o placă de marmură din interiorul bisericii și pe turnul clopotniță. Zidul de împrejmuire are o grosime de aproximativ 60 de centimetri și o circumferință de 75 de metri. Aceasta este sprijinit de contraforturi și prezintă orificii de observare și ripostă în caz de atac, specifice epocii medievale. Pe poarta de intrare este sculptat anul 1702, numele și blazonul contesei Serédi Sophia, care a susținut finanțar ridicarea porții de intrare.

Iglesia Reformada-Calvinista de Câmpia Turzii

En el centro del municipio de Câmpia Turzii, en la calle Mihai Viteazul núm. 1, está ubicada la Iglesia Reformada Calvinista. Es una iglesia fortificada, con attestación documental del año 1680. En este año se pone una placa de mármol en el interior de la iglesia y en la torre del campanario. El muro circundante tiene un grosor de aproximadamente 60 cm y una circunferencia de 75 m. Está sustentado por contrafuertes y tiene troneras de observación y reacción en caso de ataque, específicas a la Edad Media. En la puerta de entrada se puede ver esculpido el año 1702, el nombre y el blasón de la condesa Serédi Sophia, quien financió la edificación de la puerta de entrada.

Tradiții din Feleacu

*Tradiciones
de Feleacu*

PARTEA DE VEST LA ZONĂ OESTE

Stațiunea Fântânele

Stațiunea Fântânele este o stațiune climaterică de interes local, fiind situată la o altitudine de 1.050 de metri, în comuna Râșca din județul Cluj, între Munții Gilău și Vlădeasa, pe malul Lacului Fântânele.

Atracția majoră a zonei o reprezintă lacul. Într-o perioadă de 24 ani, între anii 1970-1974, satele aflate pe valea Someșului Cald au fost strămutate, oamenii fiind nevoiți să își parăsească gospodăriile. În verile secetoase, atunci când debitul lacului este foarte mic, se pot observa ruinele bisericii din Giurcuța de Jos.

JUDEȚUL CLUJ PROVINCIA DE CLUJ

Estación Fântânele

La estación Fântânele es una estación climática de interés local, situándose a una altitud de 1.050 metros, en la localidad de Râșca de la provincia de Cluj, entre las Montañas Gilău y Vlădeasa, a la orilla del lago Fântânele.

La atracción mayor del área es el lago. Entre los años 1970-1974, los pueblos de la valle del río Someșul Cald fueron trasladados, y la gente tuvo que dejar sus casas y granjas. En los veranos áridos, cuando el caudal del lago es muy bajo, se pueden observar las ruinas de la iglesia de Giurcuța de Jos.

Lacul Beliș-Fântânele

Lacul Beliș-Fântânele se încadrează în categoria lacurilor artificiale de acumulare, fiind localizat la confluența dintre Munții Gilăului (est), Munții Vlădeasa (vest) și Munțele Mare (sud). Are o suprafață de 9,8 km pătrați și o lungime de 13 km, fiind situat la o altitudine de 990 m. Principalul scop al amenajării îl reprezintă producerea energiei electrice, acest baraj asigurând debitul necesar centralei hidroelectrice de la Mărișel.

Lago Beliș-Fântânele

El lago Beliș-Fântânele forma parte de la categoría de los embalses artificiales, situándose en la confluencia de las Montañas Vlădeasa (Oeste) y La Gran Montaña (Sur). Tiene una superficie de 9,8 km cuadrados y una longitud de 13 km, a una altitud de 990 m. La producción de la electricidad es el propósito principal de su acondicionamiento, este dique garantizando el caudal necesario para la central hidroeléctrica de Mărișel.

Cascada Vălul Miresei

Cascada Vălul Miresei, cunoscută și sub numele de Cascada Răchițele, este situată în versantul estic al masivului Vlădeasa, pe Valea Stanciu, în aria comunei Mărgău.

Amplasată la o altitudine de aproximativ 1.000 de metri și având o înălțime totală de 30 de metri, cascada se prezintă, datorită dispersiei apei, sub forma unui voal alb, acest fapt aducându-i și denumirea sugestivă. De numele ei se leagă și o legendă care amintește de o mireasă care ar fi căzut de pe o stâncă abruptă, în locul unde se găsește în prezent cascada, voalul ei agățându-se de stânci și acoperindu-le. În locul în care a căzut mireasa se spune că s-ar fi strâns toți nuntașii, lacrimile lor formând cascada.

Cascada “Velo de la Novia” (Vălul Miresei)

La cascada el “Velo de la Novia”, conocida bajo el nombre de Cascada Răchițele, está ubicada en la cuesta del Este del macizo Vlădeasa, en Valea Stanciu, en el área de la localidad Mărgău.

Situada a una altura de aproximadamente 1.000 metros, la cascada se presenta como una caída de agua en tres niveles, con una altura total de casi 30 metros. Debido a las marmitas profundas de la parte superior de la cascada, el agua se dispersa de modo que se parece mucho a un velo blanco, lo que llevó a la denominación de la cascada. Su nombre recuerda también de una leyenda en que una novia habría caído de un peñasco abrupto, en el sitio donde, hoy en día, se halla la cascada; su velo se agarró de los escollos y los cubrió. Dicen que en el lugar donde cayó la novia vinieron todos los invitados de su boda y lloraron, sus lágrimas formando la cascada.

Lacul Drăgan

Lacul Drăgan se află situat la confluența râului Drăgan cu râul Sebeșel. Barajul are o înălțime de 120 de metri și o deschidere a coronamentului de 442 de metri, această deschidere fiind cea mai mare din România.

Acest lac are multiple roluri: producția de electricitate, regularizarea Crișului Repede, atenuarea viiturilor și asigurarea alimentării cu apă a municipiului Oradea. El este alimentat și de debitul a 8 captări secundare realizate pe văile din versanții vecini și asigură debitul necesar pentru hidrocentrala Remeți, aflată în Valea Iadului.

Zona este de un pitoresc unic, disponând de facilități de cazare de tip pensiune turistică și favorizând activități sportive de tip off-road și mountain-bike.

Lago Drăgan

El lago Drăgan está situado en la confluencia del río Drăgan con el río Sebeșel. El dique tiene una altura de 120 metros y una apertura de la cresta de 442 metros, teniendo la mayor apertura de Rumanía.

Este lago tiene múltiples funciones: la producción de electricidad, la regularización del río Crișului Repede, la atenuación de las riadas y la alimentación de agua del Municipio de Oradea. El lago es alimentado por el caudal de 8 captaciones secundarias realizadas en las valles de las vertientes vecinas, asegurando el caudal necesario para la central hidroeléctrica de Remeți, ubicada en Valea Iadului.

La región es muy pintoresca, disponiendo de facilidades de alojamiento de tipo pensión turística y facilitando actividades deportivas de tipo off-road y mountain-bike.

photo credits: Răzvan Andrei Photography

Lacul Tarnița

Lacul Tarnița este un lac de acumulare amplasat pe râul Someșul Cald. Acesta are o suprafață de peste 200 de hectare, iar barajul existent este construit din beton în formă de arc, cu o înălțime de 97 de metri și cu o lungime a coronamentului de 232 de metri, având ca principal scop producerea de energie electrică.

Lacul este principala sursă de alimentare cu apă pentru stația de tratare de la Gilău, stație care furnizează apă potabilă și industrială a municipiului Cluj-Napoca și a altor localități din județul Cluj.

Asociații cu profil sportiv organizează aici periodic diferite concursuri de înot sau pescuit sportiv.

Lago Tarnița

El lago Tarnița es un embalse ubicado en el río Someșul Cald. Tiene una superficie de más de 200 ha, y el dique existente es construido de hormigón en forma de arco, con una altura de 97 m y una longitud de la cresta de 232 m; tiene como objetivo principal la producción de energía eléctrica.

El lago es la principal fuente de suministro de agua para la planta de tratamiento de Gilău, planta que suministra agua potable e industrial al municipio de Cluj-Napoca y a otras localidades de la provincia de Cluj.

Periódicamente, allí las asociaciones de perfil deportivo organizan competiciones de natación o pesca deportiva.

Lacul Gilău

Lacul Gilău este un lac de acumulare amplasat în amonte de confluența Someșului Cald cu Someșul Rece, format în urma construirii barajului hidrocentralei în anul 1972. Este unul dintre principalele lacuri de agrement ale Clujului, având o suprafață de aproximativ 70 de hectare.

În aval de baraj funcționează una din cele mai importante păstrăvării din țară, care are dublu rol: producția de păstrăv pentru consum și de puiet de păstrăv pentru popularea apelor de munte.

Lacul de la Gilău este unul dintre cele mai solicitate obiective pentru pescuitul sportiv, unul din malurile sale găzduind o bază complexă de agrement.

Lago Gilău

El lago Gilău es un embalse situado aguas arriba de la confluencia de los ríos Someșul Cald con Someșul Rece, formado como consecuencia de la construcción del dique de la central hidroeléctrica en el año 1972. Es uno de los principales lagos de recreo de la provincia de Cluj, con una superficie de aproximadamente 70 ha.

Río abajo del dique funciona uno de los más importantes criaderos de truchas del país, con un doble papel: la producción de trucha para consumo y alevines de trucha para la población de las aguas rápidas y frías de montaña.

El lago de Gilău es uno de los objetivos más solicitados para la pesca deportiva, teniendo en una de sus riberas un centro complejo de recreación.

Arborele Sequoia din Săcuieu

Arborele de Sequoia se găsește aproape de satul Rogojel, în comuna Săcuieu, pe locul numit „Dealul Domnului”, semințele fiind aduse de către baronul Gal din Statele Unite ale Americii cu aproape un secol în urmă. Trunchiul arborelului se desprinde în două tulpini care se înalță la peste 40 de metri înălțime.

El Árbol Sequoia de Săcuieu

El árbol Sequoia se encuentra cerca del pueblo Rogojel, cerca de Săcuieu, en el lugar llamado "La Colina del Señor". Las semillas han sido traídas por el baron Gall de los Estados Unidos de America, hace casi un siglo. El tronco del arbol se rompe en dos tallos que se elevan 40 metros de altura.

Muzeul Memorial „Octavian Goga” de la Ciucea

Muzeul Memorial „Octavian Goga” s-a constituit în anul 1967, ca urmare a donației făcute statului român de către Veturia Goga, văduva poetului. Patrimoniul instituției cuprinde peste 14.000 de piese organizate pe colecții, expuse sau depozitate în sălile complexului muzeal.

Muzeul evocă viața și activitatea marelui poet prin intermediul unor documente, cărți și fotografii, dar, mai ales, prin expunerea unui număr semnificativ de obiecte personale ale acestuia, cum ar fi: un scrin german din secolul XVIII-lea, o ladă florentină executată în Transilvania secolului XVI, două jilțuri îmbrăcate în piele de Cordoba datează din secolul al XVII-lea, precum și fotoliile și sofalele Bidermazer.

Între anii 1938-1958, prin strădaniile văduvei poetului, Veturia Goga, s-a realizat „Mausoleul”, monument funerar ridicat după planurile arhitectului George Matei Cantacuzino, unde acum odihnesc rămășițele pământești ale poetului național și ale soției acestuia.

Museo Memorial “Octavian Goga” de Ciucea

El Museo Memorial “Octavian Goga” fue edificado en el año 1967, como consecuencia de la donación hecha al estado rumano por Veturia Goga, la viuda del poeta. El patrimonio de la institución incluye más de 14.000 piezas organizadas por colecciones, expuesta o almacenadas en las salas del Conjunto.

El museo evoca la vida y la actividad del gran poeta por medio de unos documentos, libros y fotografías, pero especialmente por la exposición de un gran número de objetos que pertenecían al poeta, como por ejemplo: una cómoda alemana del siglo XVIII, una arca florentina ejecutada en Transilvania en el siglo XVI, dos sillones de cuero de Córdoba fechados en el siglo XVII, así como las butacas y los sofás Bidermazer.

Entre los años 1938-1958, por los esfuerzos de la viuda del poeta, Veturia Goga, se realizó el “Mausoleo”, un monumento funeral alzado según los planos del arquitecto G.M. Cantacuzino, en donde reposan los restos humanos del poeta nacional y de su esposa.

Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului” de la Ciucea

În localitatea Ciucea, Octavian Goga (1881-1938), una dintre cele mai importante personalități culturale-politice interbelice, cumpără domeniul ce a aparținut poetului maghiar Ady Endre (1877-1919). Veturia Goga, văduva poetului, a donat locația statului român, astăzi conacul fiind un muzeu dedicat vieții și activității lui Octavian Goga. Tot în incinta proprietății a fost ridicat monumentul funerar al acestuia.

Mănăstirea a fost înființată în anul 1939, reluându-și activitatea începând cu anul 1994, după ce aceasta a fost închisă în perioada comunistă. Biserica de lemn de aici a fost adusă în același an (1939), este din județul Sălaj și e folosită în prezent de comunitatea de maici de la mănăstire.

Monasterio “Nacimiento de la Madre de Dios” de Ciucea

En la localidad de Ciucea, Octavian Goga (1881-1938), una de las más importantes personalidades culturales y políticas de entreguerras compra el dominio que había pertenecido al poeta húngaro Ady Endre (1877-1919). Veturia Goga, la viuda del poeta, donó el sitio al estado rumano, y actualmente la casa señorial es un museo dedicado a la vida y actividad de Octavian Goga. En el recinto de la propiedad fue edificado el monumento funeral del poeta.

El monasterio fue construido en el año 1939, reanudando su actividad empezando por el año 1994, después de un intervalo en que estuvo cerrado en el período comunista. La iglesia de madera fue traída en el mismo año (1939) de la provincia de Sălaj y al presente es usada por la comunidad de monjas del monasterio.

Muzeul Apei din Floreşti

Muzeul Apei Cluj a fost inaugurat în anul 1992 de către Regia Autonomă Județeană de Apă-Canal Cluj (actuala Companie de Apă Someș). Secția în aer liber a muzeului cuprinde materiale tubulare care sugerează drumul apei potabile de la sursă la consumator și apoi reîntoarcerea apelor uzate în natură. În muzeu se găsesc diverse documente, hârtii, fotografii și planuri tehnice care atestă istoria alimentării cu apă și canalizare a municipiului Cluj-Napoca.

Muzeul funcționează sub deviza „Apa este viață”, iar în sala muzeului se află o fântână arteziană care susține acest adevăr. Acest muzeu reprezintă primul și singurul muzeu al apei din România, de altfel unul dintre puținele de acest gen din întreaga lume.

Museo del Agua de Floreşti

El Museo del Agua Cluj se inauguró en el año 1992 por la Administración Autónoma de la Provincia Agua - Canal Cluj (la actual Compañía de Agua Someș). La sección al abierto del museo incluye materiales tubulares que sugieren el camino del agua potable desde su fuente hasta el consumidor, y luego el retorno de las aguas usadas en la naturaleza. En el museo se hallan diversos documentos, papeles, fotografías y planes técnicos, que atestan la historia del suministro de agua potable y alcantarillado de la ciudad de Cluj.

El Museo funciona bajo el eslogan "El Agua es Vida", y en la sala del museo se halla un pozo artesiano que demuestra esta verdad. Este museo representa el primer y único Museo del Agua de Rumanía, de hecho uno de los pocos museos de este tipo de todo el mundo.

Cetatea Bologa

Cetatea Bologa, situată la poalele masivului Vlădeasa, a fost una dintre cele mai importante fortificații ale Transilvaniei medievale. Prima atestare documentară a cetății Bologa, din anul 1304, o menționează sub denumirea de Sebuswar, o formă păstrată și în mențiunile ulterioare.

Cetatea de la Bologa a fost folosită fără întrerupere până în secolul al XVIII-lea, suferind numeroase transformări și adăugiri. Aceasta se remarcă în special prin donjonul circular, unul dintre foarte puținele păstrate în Transilvania.

În anul 1399 cetatea a fost donată de regele Sigismund de Luxemburg domnitorului muntean Mircea cel Bătrân, pentru aportul adus de acesta în războaiele antotomane. Importanța cetății a crescut în secolul al XVII-lea, după cucerirea Oradiei de către turci, când garnizoana cetății Bologa oprește pătrunderea armatei turcești prin defileul Crișului Repede. La începutul secolului al XVIII-lea, în timpul războiului de eliberare condus de principale Transilvaniei, Francisc Rakoczi al II-lea, împotriva dominației habsburgice din Ungaria, cetatea a fost aruncată în aer de lobonți, pentru a nu cădea în mâinile curuților, susținătorii mișcării de eliberare. La mijlocul secolului al XX-lea turnul și-a pierdut acoperișul, unul dintre ultimele elemente din lemn păstrate.

Fortaleza Bologa

La Fortaleza Bologa, situada al pie del macizo Vlădeasa, fue una de las más importantes fortificaciones de Transilvania medieval. La primera atestación documental de la fortaleza Bologa del año 1304 fue mencionada bajo la denominación de Sebuswar, forma conservada también en las menciones posteriores.

La Fortaleza de Bologa fue utilizada sin interrupción hasta el siglo XVIII, sufriendo numerosas transformaciones y adiciones. Destaca especialmente por la mazmorra circular, una de las muy pocas conservadas de Transilvania.

En el año 1399 la fortaleza fue donada por el rey Segismundo de Luxemburgo al voivoda de Muntenia (una provincia de Rumanía) Mircea cel Bătrân (Mircea el Viejo), para su contribución a las guerras antotomanas. La importancia de la fortaleza aumentó en el siglo XVII, después de la conquista de la ciudad de Oradea por los turcos, cuando la guarnición de la fortaleza Bologa detiene la penetración del ejército turco por el desfiladero del río Crișul Repede. Al inicio del siglo XVIII, durante la guerra de liberación dirigida por el príncipe de Transilvania, Francisco Rakoczi II, contra la dominación habsbúrgica de Hungría, la fortaleza fue estallada por los soldados del Imperio Habsbúrgico (lobonti), con objeto de no caer a las manos de los insurgentes (curuți), defensores del movimiento de liberación. A mediados del siglo XX el techo de la torre se derruyó, uno de los últimos elementos de madera conservados.

Biserica Reformat-Calvină din Sâncraiu

Prima atestare a existenței unei biserici în Sâncraiu datează din secolul al XIII-lea. Biserica în forma actuală datează din secolul al XVIII-lea, în 1994 fiind refăcute cele 220 de casete ale tavanului care au fost pictate cu motive specifice zonei.

Biserica este înconjurată cu un zid de incintă cu trei porți de intrare. Turnul clopotniță a fost ridicat în 1762 și are trei clopote, cel mai vechi fiind datat aproximativ din anul 1800. În curtea bisericii întâlnim un clopot din timpul regelui Matei Corvin (anul 1481).

Iglesia Reformada-Calvinista de Sâncraiu

La primera atestación de la existencia de una iglesia en Sâncraiu fecha del siglo XIII. En su forma actual, la iglesia fecha del siglo XVIII, en 1994 reformándose las 220 paneles del cielo raso que fueron pintados con motivos específicos a la región.

La iglesia está circundada por un muro de recinto con tres puertas de entrada. La torre campanario fue edificada en 1762 y tiene tres campana, la más antigua fechando aproximadamente del año 1800. En el patio de la iglesia hay una campana de 1481 de la edad de Matías Corvino.

Biserica Reformat-Calvină din Mănăstireni

Biserica calvină din Mănăstireni a fost construită în secolul al XIII-lea și este o biserică de tip sală în stil romanic. Mobilierul, amvonul și tavanul casetat datează din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea.

Pe fațada sudică a turnului vestic se remarcă un ceas solar și două reliefuri din epoca romană: Sfântul Arhangel Mihail ucigând balaurul și Melusina – fecioara alăptând doi șerpi – această reprezentare fiind unică în Transilvania. La baza acestor sculpturi întâlnim doi lei funerari romani, iar pe latura de nord o roză romanică simplă, în forma roții Sfintei Ecaterina.

Iglesia Reformada-Calvinista de Mănăstireni

La iglesia calvinista de Mănăstireni fue construida en el siglo XIII, es una iglesia tipo sala en estilo románico. El mobiliario, el púlpito y el cielo raso fechan de los siglos XVIII y XIX.

En la fachada Sur de la torre del Oeste se pueden ver un reloj de sol y dos relieves de la edad romana, el Arcángel San Miguel matando al dragón y Melusina la virgen amamantando a dos serpientes - esta representación siendo única en Transilvania. En el basamento de estas esculturas se pueden ver dos leones funerales romanos. En el lado Norte hay una rosa románica sencilla, en la forma de la rueda de Santa Ecaterina (Catalina).

Biserica Reformat-Calvină din Văleni

În satul Văleni, aflat în jurisdicția administrativă a comunei Călățele, în secolul al XIII-lea franciscanii ridică o biserică în stil romanic. Ulterior, altarul a fost transformat în altar gotic poligonal sprijinit pe contraforți. Turnul masiv și acoperișul tipic bisericilor din zona Călata a fost ridicat după cutremurul din secolul al XVIII-lea. Inițial a fost biserică catolică, ulterior devenind biserică reformat-calvină.

Plafonul este casetat, pictat cu motive specifice zonei. În zidul de apărare al bisericii se întâlnește un relief funerar din epoca romană și un cap de tătar sculptat.

Iglesia Reformada-Calvinista de Văleni

En el pueblo de Văleni, que está bajo la jurisdicción administrativa de la localidad de Călățele, en el siglo XIII, los franciscanos edifican una iglesia en estilo románico. Posteriormente, el altar fue transformado en altar gótico poligonal sustentado por contrafuertes. La torre maciza y el techo son típicos de las iglesias del área Călata, siendo edificados después del terremoto del siglo XVIII. Inicialmente fue iglesia católica, y posteriormente fue iglesia reformada calvinista.

Tiene el cielo raso artesonado, pintado con motivos específicos a la región. En el muro defensivo de la iglesia encontramos un relieve funeral de la edad romana y una cabeza de tártaro esculpida.

TRADITIȚII TRADICIONES

Izvoru Crișului

Negreni

Mărișel

Sâncraiu

PARTEA DE NORD-EST LA ZONA NORTE-ESTE

Castelul Bánffy din Bonțida

Castelul Bánffy din Bonțida este unul din monumentele de arhitectură reprezentative pentru barocul transilvan, bogăția de elemente specifice acestui stil arhitectonic aducându-i și numele de „Versailles-ul Transilvaniei”. A fost ridicat de familia Bánffy în comuna Bonțida, localitate situată la aproximativ 30 km est de Cluj-Napoca.

Regele Sigismund de Luxemburg donează în anul 1387 domeniul de la Bonțida familiei Bánffy, în primă fază fiind construit aici un conac. În secolul al XVII-lea, Dénes (Dionisie) Bánffy întărește conacul prin realizarea unui ansamblu fortificat, cu poziționarea bastioanelor circulare în cele patru colțuri. Turnul înalt de poartă a fost construit pe latura estică a castelului, iar pe latura sudică a fost amenajată o grădină.

Reconstrucția castelului este inițiată de Dénes Bánffy al VI-lea, începând din 1747, în stil baroc austriac. În timpul său castelul este completat cu o curte de onoare în forma literei U, în această perioadă fiind realizat și parcul în același stil baroc, cu alei de tei.

În timpul lui József (Iosif) Bánffy, descendent al familiei, prin demolarea vechiului turn de poartă se unește curtea renascentistă cu cea barocă, fațada vestică a ansamblului este transformată în stil neogotic, romantic, iar parcul este reamenajat în stil englezesc cu alei șerpuitoare, statui și urne.

În anul 1944 castelul a fost folosit ca spital militar, fiind apoi serios avariat prin vandalizare și incendiere de către trupele germane aflate în retragere. După anul 1950 castelul a devenit sediul Cooperativei Agricole de Producție de la Bonțida.

În prezent, castelul este în administrarea Fundației Transylvania Trust care are ca scop restaurarea și valorificarea potențialului domeniului de la Bonțida, aici fiind organizate numeroase activități educaționale și cultural-artistice ce atrag un număr mare de vizitatori.

JUDEȚUL CLUJ PROVINCIA DE CLUJ

Castillo Bánffy de Bonțida

El Castillo Bánffy de Bonțida es uno de los monumentos de arquitectura representativos para el barroco de Transilvania; la riqueza de elementos específicos a este estilo arquitectónico le dio el nombre de “Versailles de Transilvania”. Fue edificado por la familia Bánffy en la localidad de Bonțida, situada a aproximadamente 30 km de Cluj-Napoca en el lado Este.

El rey Segismundo de Luxemburgo dona en el año 1387 el dominio de Bonțida a la familia Bánffy, inicialmente edificándose allí una fortaleza circundada por un sistema de fortificaciones. En el siglo XVII, Dionisie Bánffy edifica un primer edificio diseñado en la forma de un conjunto fortificado, con la posición de los bastiones en las cuatro esquinas. En la entrada fue colocado una torre, y en la parte del Sur del conjunto fue organizada un jardín.

La reconstrucción del castillo fue iniciada por Dionisie Bánffy VI, comenzando por el año 1747, en estilo barroco austriaco. Durante su reinado, el palacio tiene la forma de la letra U, en este período realizándose el parque de recreo, en el mismo estilo barroco, con paseos, lago, estatuas y pozos artesianos.

Durante József Bánffy, descendente de la familia, fue alzada una nueva parte del edificio, perpendicularmente al lado Sur del recinto del castillo, dando otro aspecto al parque.

En el año 1944 el castillo fue convertido en hospital militar, siendo seriamente averiado por acciones vandálicas e incendios provocados por las tropas alemanas en repliegue. Después del año 1950 una de las alas del castillo fue usada como la sede de la Cooperativa Agrícola de Producción Bonțida.

Actualmente el castillo está administrado por la Fundación Transylvania Trust que tiene como propósito la restauración y explotación del potencial del dominio de Bonțida, allí organizándose varias actividades culturales y artísticas en las que participan un número muy grande de visitantes.

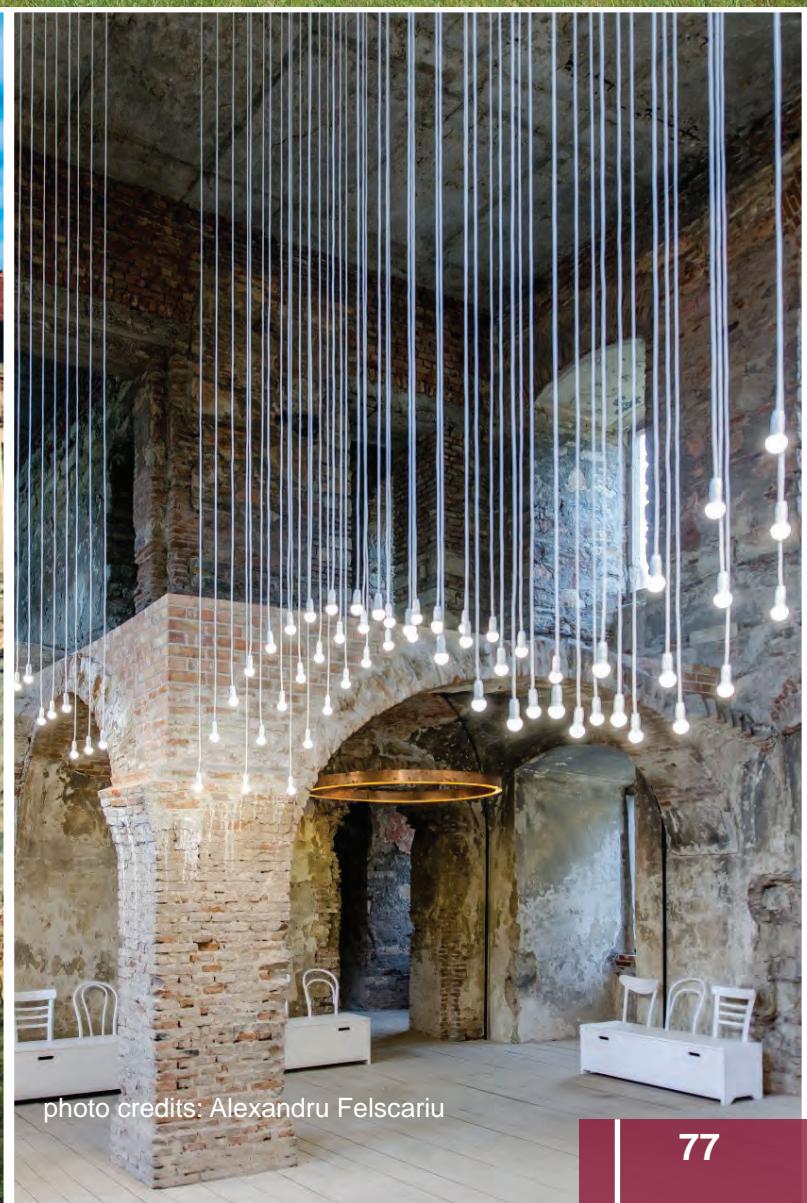

photo credits: Gavri Lorena

photo credits: Alexandru Felscariu

Castelul Bánffy din Răscruci

Localitatea Răscruci a fost proprietatea familiei Bánffy, fiind o parte a domeniului de la Bonțida. Castelul a fost construit în stil neoclasic eclectic, înconjurat de un parc de o întindere vastă, domeniul fiind folosit ca reședință de vară a familiei Bánffy. Accesul în pavilionul castelului, construit de contele Dionisie Bánffy, se face prin două scări dispuse în partea sudică, care conduc pe o terasă susținută de opt coloane dorice. În urma evenimentelor de la 1848, proprietatea este avariată, Adám Bánffy fiind cel ce o reface, ocupându-se și de amenajările interioare.

Salonul, construit în stil renascentist, are peretei îmbrăcați în lemn, cu tavan din lemn casetat. Deasupra unei uși este sculptată inscripția latină „*Salus intratibus pax exeuntibus*” („Sănătate celor care intră, pace celor care ies”). Accesul la etaj se face printr-o scară cu balustradă din lemn masiv, iar din balconul castelului se poate vedea întreg domeniul Bánffy.

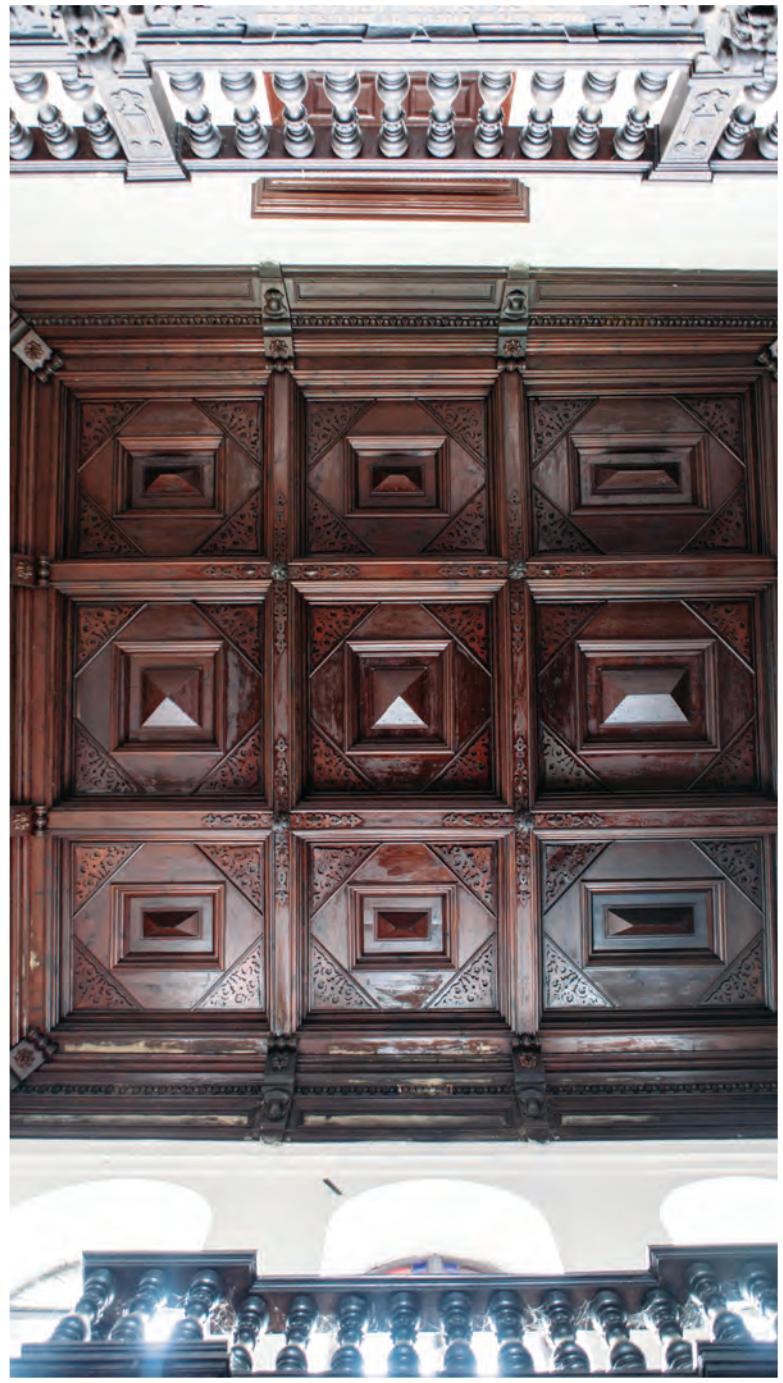
Clădirea castelului și parcul care îl înconjoară vor fi supuse unui amplu proces de reabilitare și consolidare.

Castillo Bánffy de Răscruci

La localidad de Răscruci fue la propiedad de la familia Bánffy, siendo parte del dominio de Bonțida. El castillo fue construido en estilo neoclásico ecléctico, circundado por un parque muy extendido; el dominio fue usado como residencia de verano de la familia Bánffy. El acceso al Pabellón del castillo, edificado por el conde Dionisie Bánffy, se hace por dos escaleras dispuestas en el lado Sur, llevando a una terraza sustentada por ocho columnas dóricas. Después de los eventos del año 1848, la propiedad fue averiada; Adám Bánffy la restaura, preocupándose por los acondicionamientos del interior.

El salón, construido en estilo renacentista, tiene los muros revestidos con madera, y el cielo raso artesonado. Por encima de una puerta se puede ver esculpida la inscripción latina “*Salus intratibus pax exeuntibus*” (“Salud a los que entran, paz a los que salen”). El acceso al piso superior se hace por una escalera con barandilla de madera maciza, y del balcón del castillo se puede ver todo el dominio Bánffy.

El edificio del castillo y los alrededores del parque se someterá a un proceso integral de rehabilitación y consolidación.

Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” de la Nicula

În zona deluroasă a satului Nicula, la aproximativ 7 km de orașul Gherla, s-a dezvoltat o mănăstire ce avea să devină unul dintre cele mai importante centre monahale ale Transilvaniei.

Anul 1699 este marcat de un fenomen miraculos - Icoana Maicii Domnului, pictată de preotul Luca de la Iclod, a lăcrimat între 15 februarie și 12 martie 1699. În prezent, în data de 15 august a fiecărui an are loc cel mai mare pelerinaj din Transilvania, odată cu celebrarea Adormirii Maicii Domnului, hramul mănăstirii.

În zona mănăstirii Nicula se dezvoltă un centru iconografic de pictură pe sticlă, tehnică importată din Boemia, Austria și Bavaria. Însă diferența între icoanele de la școală din Nicula și cele din Vestul Europei constă în elementele stilistice specifice legate de faptul că majoritatea autorilor erau meșteri anonimi proveniți din mediul rural, iar ca tematică este abordată aproape exclusiv tematica religioasă.

Prima atestare documentară indică existența unei biserici de lemn în stil maramureșan cu hramul „Sf. Treime” care a fost distrusă de un incendiu în 1973, fiind înlocuită cu o biserică de lemn de secolul al XVII-lea.

Prima biserică de zid este ridicată între anii 1875-1879-1905, un edificiu de dimensiuni mari cu două turle deasupra pronaosului. Iconostasul ce are în centru icoana Fecioarei Maria este sculptat în tei.

În prezent, pe lângă biserică de lemn și cea de piatră, s-a ridicat o biserică monumentală în stil brâncovenesc și un ansamblu arhitectonic menit să devină un centru de studii patristice și atelier de creație pentru continuarea tradiției școlii niculene de pictură pe sticlă.

Mănăstirea Nicula are și un muzeu înzestrat cu o bogată colecție de icoane pe sticlă de la Nicula, Făgăraș, Scheii Brașovului, precum și cu icoane pe lemn maramureșene și someșene date din secolele XVI-XVIII. De asemenea, muzeul deține și o colecție de cărți bisericești, sculpturi în lemn și în rădăcini, ceramică, țesături, prosoape.

Monasterio “Dormición de Madre de Dios” de Nicula

En el área de colinas del pueblo de Nicula, a aproximadamente 7 km de la localidad de Gherla, se edificó un monasterio que iba a ser uno de los más importantes centros monásticos de Transilvania.

El año 1699 es marcado por un fenómeno milagroso: el ícono de la Madre de Dios, pintado por el cura Luca de Iclod lloró entre 15 de Febrero y 12 de Marzo 1699. Hoy en día, el 15 de Agosto de cada año tiene lugar la mayor peregrinación de Transilvania, ocasionala por la celebración de la Dormición de la Madre de Dios, a la que es consagrado el monasterio.

En el área del monasterio Nicula se desarrolla un centro iconográfico de pintura sobre vidrio, técnica importada de Bohemia, Austria y Bavaria. Sin embargo, la diferencia entre los iconos de la Escuela de Nicula y los del Oeste de Europa consta en los elementos estilísticos específicos relacionados al hecho de que la mayoría de los autores eran pintores anónimos procedentes del entorno rural, tratando casi exclusivamente la temática religiosa.

La primera atestación documental indica la existencia de una iglesia de madera en estilo característico de Maramureş (una región del país), dedicada a la Santa Trinidad, que fue destruida por un incendio en 1973, y que fue reemplazada por una iglesia de madera del siglo XVII.

La primera iglesia de piedra fue edificada entre los años 1875-1879-1905, un edificio de dimensiones pequeñas, con dos torres por encima de la lonja. El iconostasio que tiene en su centro el ícono milagroso de la Virgen María es esculpido en madera de tilo.

Actualmente, en la vecindad de la iglesia de madera y de la de piedra fue edificada una iglesia monumental en estilo brâncovenesc y un conjunto arquitectónico destinado a ser un centro de estudios patrísticos y un taller de creación para la continuación de la tradición de la Escuela de Nicula de pintura sobre vidrio.

El Monasterio Nicula tiene también un museo dotado de una rica colección de iconos sobre vidrio realizados a Nicula, Făgăraș, Scheii Brașovului, así como iconos sobre madera de Maramureş y Someş, que fechan de los siglos XVI-XVIII. Asimismo, el museo dispone de una colección de libros eclesiásticos, esculturas en madera y en raíz, cerámica, tejados, toallas.

Catedrala Armeano-Catolică din Gherla

Orașul Gherla este cunoscut în epoca medievală sub numele de Armenopolis, fiind unul din importantele centre ale comunității armenești din Europa Centrală și de Sud-Est. O comunitate prosperă de negustori decid să ridice o catedrală episcopală în anul 1748. Între 1748-1804, în centrul orașului Gherla se ridică o biserică monumentală în stil baroc cu hramul Sfintei Treimi, având hram secundar Sfântul Grigorie Luminătorul.

Biserica este un monument de arhitectură al stilului baroc transilvan. Deasupra intrării principale au fost ridicate trei turle - o turlă principală încadrată de două turle secundare cu dimensiuni mai reduse. Pe lângă altarul principal există alte patru altare: altarul dedicat Fecioarei Maria, altarul dedicat Sfântului Grigorie Luminătorul, altarul dedicat Sfântului Iosif și altarul dedicat Sfântului Ioan de Nepomuk. Altarul principal și altările secundare sunt decorate cu picturi și statui specifice stilului baroc.

În biserică se află un tablou „Coborârea lui Iisus de pe Cruce” ce se presupune a fi opera lui Rubens. Acest tablou a fost dăruit de împăratul Francisc I ca recunoștință pentru donațiile importante destinate visteriei imperiale. Biserica avea un gard pe care se regăseau statuile apostolilor. În 1960, acest gard a fost dărâmat, statuile fiind mutate în interiorul bisericii la intrarea nordică, respectiv pe holul bisericii. Statuile Sfinților Apostoli Petru și Pavel sunt în mărime naturală.

Catedral Armenia Católica de Gherla

La ciudad de Gherla es conocida en la edad medieval bajo el nombre de Armenopolis, siendo uno de los centros importantes de la comunidad armenia de Europa Central y de Sureste. Una comunidad próspera de comerciantes deciden, en el año 1748, edificar una catedral episcopal. Entre los años 1748-1804, en el centro de la ciudad de Gherla, se edifica una iglesia monumental en estilo barroco, dedicada principalmente a la Santa Trinidad y secundariamente a San Gregorio el Iluminador.

La iglesia es un monumento de arquitectura del estilo barroco de Transilvania. Por encima de la entrada principal fueron alzadas tres torres, una torre principal encuadrada por dos torres secundarias de dimensiones más pequeñas. Además del altar principal, existen cuatro altares: el altar dedicado a la Virgen María, el altar dedicado a San Gregorio el Iluminador, el altar dedicado a San José, el altar dedicado a San Juan de Nepomuk. El altar principal y los altares secundarios son decorados de pinturas y estatuas específicas al estilo barroco.

En la iglesia se halla un cuadro “Descendimiento de Jesús de la Cruz” que se supone haber sido pintado por Rubens. Este cuadro fue regalado por el emperador Francisco I en señal de gratitud para las importantes donaciones destinadas a la tesorería imperial. La iglesia tenía una valla Biserica en que se hallaban las estatuas de los apóstoles. En 1960 esta valla fue demolida, y las estatuas fueron trasladadas en el interior de la iglesia, en la entrada del norte, respectivamente en el vestíbulo de la iglesia. Las estatuas de los Santos Apóstoles Pedro y Pablo tienen dimensiones naturales.

Biserica Reformat-Calvină din Sic

Biserica reformat-calvină din Sic datează din secolul al XIII-lea. Aceasta este ridicată cu ajutorul regelui Matei Corvin și este dedicată Sfântului Spirit. Edificiul este un monument de arhitectură cu elemente specifice stilului gotic. În perioada Reformei, comunitatea din Sic adoptă confesiunea calvină. În anul 1555, în această biserică s-a ținut un sinod al bisericilor reformate la care a participat și Francisc David, întemeietorul confesiunii unitariene.

În câteva etape cronologice biserică a fost și catedrală a confesiunii reformat-calvine. A fost restaurată de mai multe ori în secolele XV-XVI, în secolul XVIII după invazia tătară din 1717 ce a avariat-o serios, și între anii 1946-1947.

În interior se regăsesc fragmente de frescă ce sunt dateate din secolul al XIV-lea, un tavan casetat, orgă și clopote ce datează din secolul XVIII.

Iglesia Reformada-Calvinista de Sic

La iglesia reformada-calvinista de Sic fecha del siglo XIII. La iglesia fue edificada por el apoyo del rey Matías Corvino y es dedicada al Santo Espíritu. El edificio es un monumento de arquitectura con rasgos específicos al estilo gótico. Durante el período de la Reforma, la comunidad de Sic adopta la confesión calvinista. En el año 1555, en esta iglesia tuvo lugar un sínodo de las Iglesias Reformadas, en que participó Francisc David, el fundador de la confesión unitaria.

En algunas etapas cronológicas la iglesia fue catedral de la confesión reformada-calvinista. Fue restaurada varias veces, en los siglos XV-XVI, en el siglo XVIII después de la invasión tártara de 1717 que la destruyó seriamente, y entre los años 1946-1947.

En el interior se encuentran fragmentos de fresca que fechan del siglo XIV, un cielo raso artesonado, un órgano y campanas que fechan del siglo XVIII.

Biserica Ortodoxă de lemn din Sic

Biserica de lemn din Sic este unul din monumentele de arhitectură în lemn de interes național, realizată din bârne de stejar îmbinate în tehnica coadă de rândunică. Este datată din 1731, acest an fiind incizat pe ancadrimentul ușii pronaosului. Ferestrele sunt realizate din sticlă de manufactură.

Iglesia Ortodoxa de madera de Sic

La iglesia de madera de Sic es un monumento de arquitectura en madera de interés nacional, hecho de vigas de roble fusionadas en la técnica llamada cola de vencejo. El año 1731, el año se incidió en el ancadramiento de la puerta del pronaos. Las ventanas están hechas de vidrio de fabricación manual.

Biserica Reformat-Calvină din Dej

Biserica este construită în stil gotic, fiind atestată documentar încă din anul 1453. În secolul al XVI-lea aceasta a fost, pe rând, în administrarea comunității ce avea cei mai mulți credincioși – în 1554 era biserică luterană, în 1558 biserică calvină, iar în 1568 devenise biserică unitariană.

Edificiul monumental se înscrie stilistic în cadrul bisericilor gotice construite în orașele transilvane, fiind o biserică în formă de navă, cu un turn pe fațada vestică și contraforturi. În interior întâlnim o boltă gotică ce datează din anul 1500, iar tavanul casetat, al treilea din istoria bisericii, este datat din anul 1779.

Iglesia Reformada-Calvinista de Dej

La iglesia es construida en estilo gótico, y tiene attestación documental desde el año 1453. En el siglo XVI ella estuvo bajo la administración de la comunidad que tenía los más numerosos fieles – en 1554 era iglesia luterana, en 1558 era iglesia calvinista, y en 1568 era iglesia unitaria.

El edificio monumental se inscribe desde el punto de vista estilístico por entre las iglesias góticas edificadas en las ciudades de Transilvania. Una iglesia en forma de nave, con una torre en la fachada del Oeste y contrafuertes. En el interior encontramos una bóveda gótica que fecha del año 1500, y el cielo raso artesonado, el tercero de la historia de la iglesia, fecha desde el año 1779.

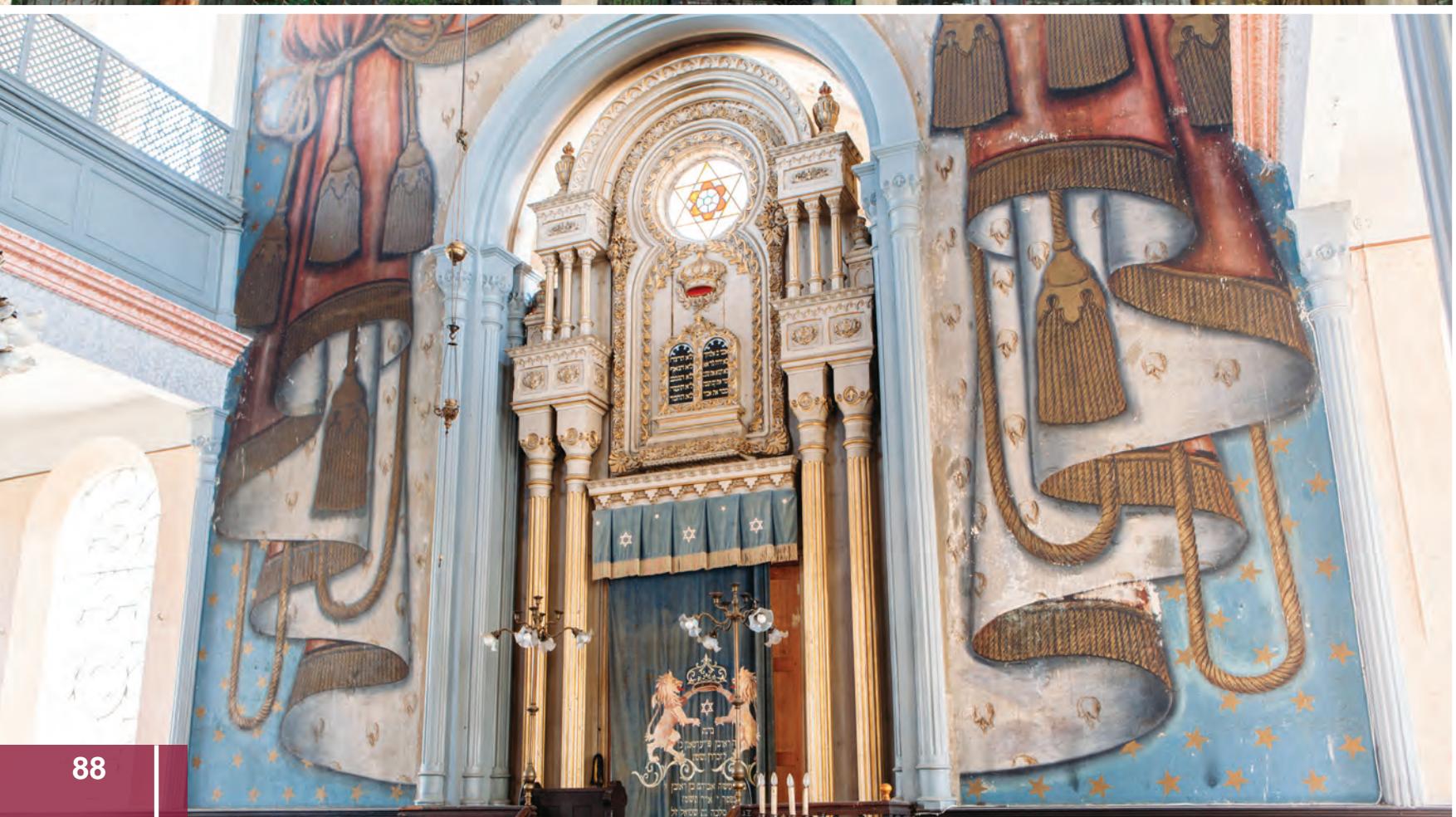

Sinagoga Dej

În secolul al XVIII-lea, evreii din zona Urișor se stabilesc în Dej, rabinul Mendel Paneth stabilindu-se în oraș în anul 1853. Comunitatea mozaică cumpără o proprietate, ridică o casă de rugăciune și amenajează un cimitir. Între anii 1907-1909, această comunitate ridică sinagoga din oraș, sinagogă ce avea să devină una dintre cele mai frumoase din Transilvania.

Sinagoga de Dej

En el siglo XVIII, los judíos del área Urișor se instalaron en Dej, el rabino Mendel Paneth instalándose en la ciudad en el año 1853. La comunidad mosaica compra una propiedad, edifica una casa de oración y organiza un cementerio. Entre los años 1907-1909, esta comunidad edifica la sinagoga de la ciudad, sinagoga que llega a ser una de las más hermosas de Transilvania.

Mănăstirea „Sfântul Ștefan Vodă” din Vad

Mănăstirea Vad este situată în comuna cu același nume, aflată la aproximativ 12 km de municipiul Dej. Între secolele XVI-XVII, aici au funcționat o episcopie ortodoxă și o mănăstire, susținute de voievodul Moldovei, Ștefan cel Mare (1433-1504) și de fiul său, Petru Rareș.

Biserica din piatră are hramul „Adormirea Maicii Domnului”, având un plan triconc moldovenesc, fiind prelungită la vest cu un pronaos. Se remarcă portalul de vest și cel dinspre navă, precum și ferestrele gotice.

Monasterio “El Santo Ștefan Vodă” de Vad

El Monasterio de Vad está situado en la localidad con el mismo nombre, que está a aproximadamente 12 km del municipio de Dej. En los siglos XVI-XVII, allí funcionaron un episcopado ortodoxo y un monasterio, financiados por el voivoda de Moldova, Ștefan cel Mare (1433-1504) y por su hijo, Petru Rareș.

La iglesia de piedra está consagrada a la "Dormición de la Madre de Dios"; tiene un plano triconque moldovenesc, al Oeste siendo extendida con una lonja. Destaca el portal del oeste y el de la nave, así como las ventanas góticas.

Biserica de lemn a Mănăstirii „Înălțarea Sfintei Cruci” din Cășiel

La aproximativ 25 km de municipiul Dej, pe drumul ce face legătura între Dej și Baia Mare, este atestată documentar o mănăstire datând din secolul al XVIII-lea. În anul 1959 autoritățile comuniste desființează mănăstirea, care se reînființează în 1991, având hramul Înălțarea Sfintei Cruci și Sfânta Treime.

Biserica de lemn este de secol al XVIII-lea, construită din bârne de stejar îmbinate în tehnica coadă de rândunică pe fundație de piatră, fiind considerată unul din importantele monumente de arhitectură românească din spațiul transilvan.

Monasterio “Elevación de la Santa Cruz” de Cășiel

Aproximadamente 25 km del municipio de Dej, en la carretera que une Dej y Baia Mare, se halla un monasterio con atestación documental del siglo XVIII. En el año 1959 las autoridades comunistas anulan el monasterio, que se constituye de nuevo en el año 1991, dedicado al día santo de la Elevación de la Santa Cruz y de la Santa Trinidad.

La iglesia de madera fecha del siglo XVIII, fue construida de vigas de roble ensambladas por la técnica cola de milano sobre fundación de piedra; es considerada uno de los importantes monumentos de arquitectura rumana del espacio de Transilvania.

Muzeul Municipal Dej

Muzeul Municipal Dej a fost înființat în anul 1925. Colecția este formată din piese reprezentând inscripții romane, obiecte de etnografie și folclor, fragmente arhitectonice, tuburi ceramice de aducționarea apei, opaițe, arme sau monede. O categorie aparte o constituie resturile fosile ale unor mamuți: defense, molari și oase. O descoperire interesantă reprezintă și tezaurul monetar descoperit la Nireș format din 30 de monede de argint.

Existența unei mine de sare (Ocna Dej) în localitatea Dej a contribuit la dezvoltarea colecției de știință și tehnică cu unelte specifice explorației, cum ar fi: o balanță veche de căntărit sare, o roabă din lemn pentru transportul sării, un scripete pentru urcat sarea la suprafață, lămpii ale minerilor cu petrol sau machete ale unor utilaje contemporane.

Museo Municipal de Dej

El Museo Municipal de Dej ha sido fundado en el año 1925. La colección incluye piezas representando inscripciones romanas, objetos de etnografía y folclore, fragmentos arquitectónicos, tubos cerámicos de suministro del agua, velas de junco, armas, monedas. Constituyen una categoría especial los restos fósiles de mamuts: marfiles, molares y huesos. Un hallazgo interesante del museo es el tesoro monetario encontrado en Nireş (cerca de Dej), formado de 30 monedas de plata.

La existencia de una mina de sal (Ocna Dej) en la localidad de Dej contribuyó al desarrollo de la colección de ciencia y técnica con utensilios específicos para la explotación, como por ejemplo: una balanza antigua para pesar el sal, una carretilla de madera para el transporte de la sal, una polea para subir la sal a la superficie, lámparas de los mineros de petróleo, maquetas de unos utilajes contemporáneos.

Muzeul de Istorie Gherla

În prezent, muzeul adăpostește peste 18.000 de piese cuprinse în 5 colecții. Expoziția permanentă prezintă prin materiale arheologice și documentare evoluția umană din paleolitic până în secolul al XVIII-lea. Sunt inserate în vitrine exponate descoperite la Gherla și în zonele limitrofe aparținând epocilor paleolitic, neolitic, perioadei dacice și romane, precum și cele aparținând Evului mediu. În vara anului 2006, a fost vernisat lapidarul roman și medieval, ce cuprinde numeroase monumente de piatră (coloane, stele funerare, ancadramente, cărămizi cu inscripții etc.).

Două dintre sălile de la etaj poartă numele de Sala Francofonă și Sala Germanofilă și au fost amenajate prin sprijinul finanțier și material venit din partea orașelor Yzeure din Franța și Forchheim din Germania, orașe înfrățite cu municipiul Gherla. În aceste săli, se regăsesc, pe lângă un bogat material bibliografic, costume tradiționale din cele două țări.

Muzeul de Istorie din Gherla dispune de un bogat patrimoniu, remarcându-se vestigiile descoperite în perimetrul castrului roman (monede, arme, sculpturi, o diplomă militară datată din anul 123 d. Hr.) și o serie de documente care atestă stabilirea armenilor în acest oraș.

Museo de Historia de Gherla

Actualmente el museo aloja más de 18.000 piezas comprendidas en 5 colecciones. La exposición permanente presenta materiales arqueológicos y documentales, la evolución de la sociedad humana desde el paleolítico hasta el siglo XVIII. Las vitrinas muestran piezas descubiertas en Gherla y en las áreas limítrofes, perteneciendo a las edades paleolítico, neolítico, al período romano y de Dacia, así como a la Edad Media. Durante el verano del año 2006 fue inaugurado el lapidario romano y medieval, que incluye numerosos monumentos de piedra (columnas, estrellas funerales, marcos, ladrillos de inscripciones, etc.).

Dos de las salas del piso superior llevan el nombre de Sala Francófona y Sala Germanófila y fueron acondicionadas por el apoyo financiero y material procedente de las ciudades Yzeure de Francia y Forchheim de Alemania, ciudades hermanas con el municipio de Gherla. En estas salas se hallan, además de un rico material bibliográfico, trajes tradicionales de los dos países.

El Museo de Historia de Gherla dispone de un rico patrimonio, destacándose los vestigios descubiertos en el perímetro del castro romano (monedas, armas, esculturas, un diploma militar fechada del año 123 después de Cristo) y una serie de documentos que atestan el establecimiento de los Armenios en esta localidad.

Lacul Știucii

Lacul Știucii este o arie protejată de interes național, situată în comuna Fizeșu Gherlii, satul Săcălaia. Știuca, specia piscicolă dominantă a lacului, a dat rezervației această denumire. Rezervația are o suprafață aproximativă de 57 de hectare, aici fiind prezente și zone de stufăriș. Acest mediu a favorizat dezvoltarea unei biodiversități de faună și floră aproape similară ca număr de specii cu cea din Delta Dunării.

Acesta este un lac de apă dulce aflat pe un substrat de sol sărat, unde regăsim specii piscicole de răpitori precum știuca, șalăul sau somnul, specii precum crapul și carasul sau păsări din speciile lișită, presură, stârc cenușiu etc.

Lago Știucii

El Lago Știucii es una área protegida, situada en la localidad de Fizeșu Gherlii, pueblo de Săcălaia. El lucio, especie piscícola dominante del lago, dio a esta reserva natural su denominación. La reserva tiene una superficie aproximativa de 57 ha, con áreas de matorrales. Este entorno favoreció al desarrollo de una biodiversidad de fauna y flora casi similar en número de especies a la del Delta del Danubio.

Es un lago de agua dulce sobre un sustrato de suelo salino, donde encontramos especies piscícolas de peces predadores como el lucio, la lucioperca o el siluro, especies como la carpa y peces del género carassius o pájaros de las especies foja, del genero Emberiza, garceta gris, etc.

Rezervația naturală mixtă „Stufărișurile de la Sic”

Stufărișurile de la Sic reprezintă o rezervație naturală de tip avifaunistic situată în satul Sic, pe Valea Fizeșului, alcătuită din mlaștini, iazuri și luciu de apă, cu vegetație de stuf și papură. Este o rezervație naturală complexă ce cuprinde suprafețe distințe: masivul de stuf de pe valea Sicului, habitatele de sărătură marginale, pășuni și fânațe. Stufărișurile de la Sic adăpostesc și asigură condiții propice de existență pentru o mare diversitate de păsări migratoare de baltă, printre care: corcodelul mic, buhaiul de baltă, stârcul cenușiu, lișita, egretele etc.

Reserva natural mixta “Stufărișurile de la Sic”

Stufărișurile de la Sic (Los carrizales de Sic) son una reserva natural de tipo avifaunístico ubicada en el pueblo de Sic, en Valea Fizeșului, formada de pantanos, estanques y espejo de agua, con vegetación de carrizo y anea (caña). Es una reserva natural compleja que abarca superficies distintas: el macizo de carrizo de la valle del río Sic, los hábitats de saladar marginal, praderas y pastizales. Los carrizales de Sic alojan y aseguran condiciones favorables de existencia para una gran diversidad de pájaros migratorios de aves zancudas, como por ejemplo: el zampullín chico, el avetoro común, la garza real, la focha, la garceta, etc.

Băile Sărăte Cojocna

Băile se află în estul comunei Cojocna, la 25 km de Cluj-Napoca. În zonă au existat vechi exploatare de sare, iar deasupra ocnelor sărătătoare ale minelor de sare s-au format mai multe lacuri saline, apa acestora dobândind proprietăți terapeutice. Două dintre lacuri au fost transformate în băi, frecventate în timpul verii, iar în perioada iernii funcționează un bazin acoperit cu apă sărată încălzită. În afara posibilităților de agrement oferite, băile sunt indicate pentru tratarea unor afecțiuni precum boli ale aparatului locomotor, reumatismul cronic, boli ale sistemului nervos, boli ginecologice sau dermatoze cronice.

Los Baños salados Cojocna

Los baños están en el este de la localidad de Cojocna, a 25 km de Cluj-Napoca. En el área existieron unas antiguas explotaciones de sal. Por encima de las salinas se formaron varios lagos salados, y su agua adquirió propiedades terapéuticas. Dos de los lagos fueron transformados en baños, frecuentados durante el verano, y en el período del invierno funciona una piscina cubierta de agua salada calentada. Además de las posibilidades de recreación proporcionadas, los baños están indicados para el tratamiento de unas enfermedades como: enfermedades del aparato locomotor, reumatismo crónico, enfermedades del sistema nervioso, enfermedades ginecológicas y dermatitis crónica.

Parcul balnear Toroc

Desemnat stațiune turistică de interes local, Parcul Balnear Toroc se profilează ca o oază de relaxare și tratament. Acesta are o suprafață de 40.000 de mp și cuprinde, printre altele, lac cu apă sărată, piscine exterioare cu apă dulce, piscine interioare pentru adulți și copii funcționale tot timpul anului, sauna umedă cu cromoterapie etc.

Parque balneario Tóroc

Señalado como un centro turístico de interés local, El Parque Balneario Tóroc, es una oasis de relajación y tratamiento. Tiene una superficie de 40.000 m² y incluye un lago con agua salada, piscinas de agua dulce, piscinas cubiertas para los adultos y los niños, las ultimas funcionales todo el año, sauna humeda con cromoterapia etc.

